

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	153 - 01 - 8
Дата	15 , 02 2021 г.

ДОКЛАД

Относно: Законопроект за индустриалните паркове, № 002-01-36, внесен от Министерски съвет на 13 август 2020 г., приет на първо гласуване на 2 декември 2020 г.

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН
за индустриалните паркове

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

Глава първа
ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага наименованието на глава първа да се измени така: "Общи положения".

Раздел I
Предмет и цел

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага наименованието на раздел I да се измени така: "Предмет, цел и принципи".

Чл. 1. Този закон урежда статута на индустриалните паркове, условията и реда за тяхното създаване, изграждане, функциониране и развитие.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 1.

Чл. 2. Целта на този закон е да осигури:

1. създаване на условия за стимулиране на инвеститорите да извършват производствена дейност в индустриални паркове;
2. създаване на благоприятна институционална среда за екологични производства, иновации в производствени дейности за развитие на производства и услуги с висока добавена стойност и подобрени условия

на труд и за подобряване на икономическата ефективност на предприятията;

3. стимулиране на инвестициите във високотехнологични производства и услуги чрез осигуряване в индустриалните паркове на условия за внедряване на научноизследователска и развойна дейност, на иновации и на трансфер на технологии.

4. привличане и стимулиране на инвестиции за балансирано социално и икономическо развитие на регионите и общините.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 2.

Раздел II

Принципи

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел II, но предлага да бъде отхвърлен, тъй като е отразен на систематичното му място в наименованието на раздел I.

Чл. 3. Създаването, функционирането и развитието на индустриални паркове се основава на следните принципи:

1. публичност и прозрачност на дейностите и информацията, свързани със създаването, изграждането, функционирането и развитието на индустриалните паркове, включително на информацията относно възможностите за тяхното създаване;

2. равнопоставеност на индустриалните паркове независимо от собствеността, оператора или инвеститорите;

3. конкурентност при избор на оператор на индустриален парк, който се създава от държавата и/или от община;

4. в съответствие с действащото законодателство:

а) държавна подкрепа за създаване на индустриалните паркове;

б) държавни стимули за привличане на инвестиции в индустриалните паркове.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 3:

Чл. 3. Създаването, функционирането и развитието на индустриални паркове се основава на следните принципи:

1. публичност и прозрачност на дейностите и информацията, свързани със създаването, изграждането, функционирането и развитието на индустриалните паркове;

2. равнопоставеност на индустриалните паркове независимо от собствеността, оператора или инвеститорите;

3. конкурентност при избор на оператор на индустриален парк, който се създава от държавата и/или от общината;

4. държавна подкрепа за създаване на индустриални паркове и стимули за привличане на инвестиции в индустриални паркове, в съответствие с действащото законодателство.

Раздел III

Индустриален парк

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел III, който става раздел II.

Чл. 4. (1) Индустриален парк е обособена територия, разположена на територията на една или повече общини, за която са осигурени устройствени, технически и организационни условия най-малко за производствени дейности.

(2) Територията на индустриалния парк се обособява и урежулира с подробен устройствен план на индустриалния парк, наричан по-нататък „ПУП на ИП“, като производствена устройствена зона по смисъла на наредбата по чл. 13, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), в съответствие с приложимите за парка изисквания на чл. 108-114 от ЗУТ.

(3) Площта на територията на индустриален парк е не по-малко от 300 дка. Площта на територията на индустриален парк може да бъде:

1. под 300 дка, но не по-малко от 100 дка, когато индустриалният парк е специализиран за високотехнологични дейности по смисъла на § 1, т. 11 от Закона за насърчаване на инвестициите (ЗНИ) и е обособен в територия от разновидност "високотехнологична производствена зона" по смисъла на Наредбата по чл. 13, ал. 1 от ЗУТ;

2. под 100 дка, но не по-малко от 10 дка, когато високотехнологичните дейности по т. 1 са за услуги, дефинирани като "интензивно базирани на знания" (Knowledge-intensive services (KIS) и "високотехнологични интензивно базирани на знания услуги" (High-tech KIS).

Предложение от нар. пр. Даниела Савеклиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 4, ал. 2 пред думата „подробен“ се добавя „специализиран“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 4:

Чл. 4. (1) Индустриален парк е обособена територия, разположена в една или повече общини, за която са осигурени устройствени, технически и организационни условия за производствени дейности.

(2) Територията на индустриален парк се обособява и урежулира със специализиран подробен устройствен план на

индустриалния парк, наричан по-нататък „ПУП на ИП“, като производствена устройствена зона.

(3) Територията на индустриален парк не може да бъде по-малка от 300 дка.

(4) Територията на индустриален парк може да бъде:

1. под 300 дка, но не по-малка от 100 дка, когато индустриалният парк е специализиран за високотехнологични дейности по смисъла на § 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Закона за насърчаване на инвестициите и е обособен в територия от разновидност "високотехнологична производствена зона" по смисъла на наредбата по чл. 13, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ);

2. под 100 дка, но не по-малко от 10 дка, когато индустриалният парк е специализиран за високотехнологични дейности по смисъла на § 1, т. 11, буква „б“ от допълнителните разпоредби на Закона за насърчаване на инвестициите.

Чл. 5. (1) С ПУП на ИП се определят структурата на територията на индустриалния парк, устройствените зони и територии с устройствен режим и конкретно предназначение на поземлените имоти, които се уреждат при спазване на изискванията на чл. 112 от ЗУТ.

(2) Индустриалният парк се състои от урегулирани поземлени имоти с предназначение за производствени дейности. В индустриалния парк се допускат урегулирани поземлени имоти и с друго предназначение – за спомагателни и обслужващи дейности, свързани с функционирането на парка, в т.ч. за движение и транспорт и за друга техническа инфраструктура, за общественообслужващи дейности, за озеленени площи и за специални обекти, като общата им площ не може да бъде равна или по-голяма от една втора от площта на парка.

(3) При регистрирането на индустриалния парк не се допуска в територията на индустриален парк да се включват поземлени имоти, които са предмет на съдебни спорове относно вещни права.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 5:

Чл. 5. (1) С ПУП на ИП се определят структурата на територията на индустриалния парк, устройствените зони и териториите с устройствен режим и предназначението на поземлените имоти, съгласно чл. 112 от ЗУТ.

(2) Индустриалният парк се състои от урегулирани поземлени имоти с предназначение за производствени дейности. В индустриалния парк се допускат урегулирани поземлени имоти и с друго предназначение – за спомагателни и обслужващи дейности, свързани с функционирането на парка, включително за движение и

транспорт и за друга техническа инфраструктура, за общественообслужващи дейности, за озеленени площи и за специални обекти, като общата им площ не може да бъде равна или по-голяма от половината от площта на парка.

(3) При регистрирането на индустриален парк не се допуска в територията му да се включват поземлени имоти, които са предмет на съдебни спорове за вещни права.

Чл. 6. (1) На територията на индустриален парк следва да са осигурени най-малко:

1. устройствени условия съгласно чл. 4 и 5;
2. затворени мрежи на техническата инфраструктура, които обслужват само дейности, осъществявани на територията на парка;
3. свързаност на затворените мрежи по т. 2 с приложимите елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1 от ЗУТ;
4. управление на индустриалния парк.

(2) Допуска се индустриален парк или част от него да попада в защитена територия при спазване на условията, определени с приложимото за тази територия законодателство, освен когато със закон е забранено включване в защитената територия на територии за производствено-складови дейности.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

1. В чл. 6, ал. 1 т. 2 се изменя така:
„2. вътрешна техническа инфраструктура, която обслужва само дейности, осъществявани на територията на парка;“
2. В чл. 6, ал. 1 т. 3 се изменя така:
„3. свързаност на вътрешната техническа инфраструктура по т. 2 с приложимите елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1 от ЗУТ;“.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 6:

Чл. 6. (1) На територията на индустриален парк трябва да бъде осигурена вътрешна техническа инфраструктура, която да обслужва само дейности, осъществявани на територията на парка и нейната свързаност с елементите на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1 от ЗУТ.

(2) Индустриален парк или част от него може да попада в защитена територия при спазване на изискванията, определени с приложимото законодателство.

Чл. 7. (1) Затворените мрежи на техническата инфраструктура на индустриалния парк включват най-малко:

1. уличната мрежа на парка;
2. водоснабдителна и канализационна мрежа по смисъла на чл. 83, ал. 2 от ЗУТ за водоснабдяване и канализация само на територията на индустриалния парк;
3. затворена електроразпределителна мрежа по смисъла на § 1, т. 24д от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката.

(2) Затворените мрежи на техническата инфраструктура на индустриалния парк може да включват и други елементи на техническата инфраструктура на парка, съобразени с функционирането на парка и с елементите на техническа инфраструктура, към които паркът е свързан, съответно присъединен.

(3) Освен затворените мрежи на техническата инфраструктура, на територията на индустриален парк може да са разположени елементи на друга техническа инфраструктура, включително на външни енергоснабдителни мрежи и съоръжения по чл. 89 ал. 1 от ЗУТ, улични мрежи и съоръжения по чл. 70, ал. 1, чл. 77 и 78 от ЗУТ и водопроводни и канализационни мрежи и съоръжения по чл. 83, ал. 2 от ЗУТ, които са:

1. изградени преди вписването на парка в Регистъра на индустриалните паркове;
2. елементи на техническа инфраструктура, към които паркът е свързан, съответно присъединен;
3. определени с влязъл в сила устройствен план за изграждане и реконструкция на обекти по чл. 205, т. 1 и 2 от ЗУТ.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В чл. 7 се правят следните изменения:

а) В ал. 1:

аа) в текста преди т. 1 думите „Затворените мрежи на техническата инфраструктура на индустриалния парк включват най-малко“ се заменят с „Вътрешната техническа инфраструктура на индустриалния парк включва най-малко“;

бб) точка 3 се изменя така:

„3. електроразпределителна мрежа по смисъла на § 1, т. 22 или т. 24д от допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката.“

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Вътрешната техническа инфраструктура на индустриалния парк може да включва и други елементи на техническата инфраструктура на парка, съобразени с функционирането на парка и с елементите на техническа инфраструктура, към които паркът е свързан, съответно присъединен.“

в) в ал. 3 думата „затворените“ се заличава, а след думите „мрежи на“ се добавя „вътрешната“.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Савеклиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 7 се създават ал. 4 и 5:

„(4) Транспортната техническа инфраструктура по ал. 1, т. 1 се проектира, изгражда и поддържа от собственика на индустриалния парк върху урегулирани поземлени имоти за вътрешни улици.

(5) Мрежите на транспортната техническа инфраструктура по ал. 4 както и линейни инженерни мрежи на водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, топлоснабдяването, газоснабдяването и електронните съобщения в границите на индустриалния парк се проектират и изграждат по правилата на Закона за устройство на територията за улични мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура и се свързват с елементите на техническата инфраструктура извън парка.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 7:

Чл. 7. (1) Вътрешната техническа инфраструктура на индустриалния парк включва най-малко:

1. транспортна техническа инфраструктура на индустриалния парк;

2. водоснабдителна и канализационна мрежа на територията на индустриалния парк;

3. електроразпределителна мрежа по смисъла на § 1, т. 22 или т. 24е от допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката.

(2) Вътрешната техническа инфраструктура на индустриалния парк може да включва и други елементи на техническата инфраструктура на парка, в съответствие с функционирането му и с елементите на техническа инфраструктура, към които паркът е свързан, съответно присъединен.

(3) На територията на индустриалния парк може да са разположени и елементи на друга техническа инфраструктура, включително на външни енергоснабдителни мрежи и съоръжения по чл. 89 ал. 1 ЗУТ, улични мрежи и съоръжения по чл. 70, ал. 1, чл. 77 и 78 ЗУТ и водопроводни и канализационни мрежи и съоръжения по чл. 83, ал. 2 ЗУТ, които са:

1. изградени преди вписването на парка в регистъра по чл. 21, ал. 1;

2. елементи на техническа инфраструктура, към които паркът е свързан, съответно присъединен;

3. определени с влязъл в сила устройствен план за изграждане и реконструкция на обекти по чл. 205, т. 1 и 2 ЗУТ.

(4) Транспортната техническа инфраструктура по ал. 1, т. 1 се проектира, изгражда и поддържа от собственика на индустриалния парк върху урегулирани поземлени имоти за вътрешни улици.

(5) Мрежите на транспортната техническа инфраструктура, линейните инженерни мрежи на водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, топлоснабдяването, газоснабдяването и електронните съобщения в границите на индустриалния парк се проектират и изграждат по правилата на ЗУТ за улични мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура и се свързват с елементите на техническата инфраструктура извън парка.

Раздел IV Субекти

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел IV, който става раздел III.

Чл. 8. (1) Собственик на индустриален парк е лице, което осигурява организационните, устройствените и техническите условия за създаването, изграждането, функционирането и развитието на парка.

(2) Собственик на индустриален парк може да бъде държавата и/или една или повече общини, както и юридическо лице, регистрирано като търговец или обединение по част втора, глава осемнадесета от Търговския закон, наричано по-нататък „обединение“.

(3) В юридическо лице, което е собственик на индустриален парк или е участник в обединението – собственик, може да участва държавата и/или една или повече общини. В тези случаи държавата, съответно общината, упражнява блокиращата квота по чл. 57а, ал. 2 от Закона за държавната собственост и по чл. 51б, ал. 2 от Закона за общинската собственост, когато участието ѝ е равно или по-голямо от 30 на сто.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 8:

Чл. 8. (1) Собственикът на индустриалния парк осигурява организационните, устройствените и техническите условия за създаването, изграждането, функционирането и развитието на парка.

(2) Собственик на индустриален парк може да бъде държавата и/или една или повече общини, както и юридическо лице, регистрирано като търговец по смисъла на Търговския закон или техни обединения.

(3) Държавата и/или една или повече общини могат да участват в юридически лица или техни обединения с блокираща квота по чл. 57а, ал. 2 от Закона за държавната собственост, съответно по чл. 51б,

ал. 2 от Закона за общинската собственост, когато участието им е равно или по-голямо от 30 на сто.

Чл. 9. (1) Лицето, което извършва дейностите по експлоатация на индустриален парк, е оператор на парка, наричан по-нататък „оператор“.

(2) Когато собственик на индустриалния парк е държавата, оператор може да бъде:

1. публично предприятие – търговско дружество, едноличен собственик на капитала на което е държавата;

2. концесионер, определен по реда на Закона за концесиите.

(3) Когато собственик на индустриалния парк е община, оператор може да бъде:

1. публично предприятие – търговско дружество, едноличен собственик на капитала на което е общината;

2. концесионер, определен по реда на Закона за концесиите.

(4) Когато собственик на индустриалния парк е държавата и една или повече общини, или две и повече общини, оператор може да бъде:

1. публично предприятие – търговско дружество с държавно и общинско или с общинско участие в капитала, съответстващо на притежаваното правото на собственост към датата на предложението по чл. 24, ал. 1;

2. концесионер на съвместна концесия по Закона за концесиите.

(5) Когато собственик на индустриалния парк е юридическо лице, регистрирано като търговец, или обединение, функциите на оператор се изпълняват от юридическото лице, съответно на обединението, или от друго търговско дружество.

(6) В случаите по ал. 2-4, както и когато функциите на оператор се изпълняват от друго търговско дружество – в случаите по ал. 5, отношенията между собственика на индустриалния парк и оператора се уреждат с договор за възлагане на дейностите по експлоатация на парка, наричан по-нататък „договор за експлоатация“, който отговаря на изискванията по чл. 28. Когато операторът е концесионер, дейностите по експлоатация на индустриалния парк се възлагат с концесионния договор при условията и по реда на Закона за концесиите и при спазване на изискванията на чл. 28.

(7) Договор за експлоатация не се сключва в случаите по ал. 5, когато функциите на оператор се изпълняват от собственика.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 9:

Чл. 9. (1) Оператор на индустриален парк е лице, което извършва дейностите по експлоатация на индустриалния парк.

(2) Когато собственик на индустриалния парк е държавата или общината, оператор може да бъде:

1. публично предприятие – търговско дружество, едноличен собственик на капитала на което е държавата или общината;

2. концесионер, определен по реда на Закона за концесиите.

(3) Когато собственик на индустриалния парк е държавата и една или повече общини, или две и повече общини, оператор може да бъде:

1. публично предприятие – търговско дружество с държавно и общинско или с общинско участие в капитала;

2. концесионер на съвместна концесия по Закона за концесиите.

(4) Когато собственик на индустриалния парк е юридическо лице, регистрирано като търговец, или обединение, функциите на оператор се изпълняват от собственика или от друго търговско дружество.

(5) Когато функциите на оператор не се изпълняват от собственика на индустриалния парк, отношенията между собственика и оператора се уреждат с договор за възлагане на дейностите по експлоатация на индустриалния парк, наричан по-нататък „договор за експлоатация“, който отговаря на условията на чл. 28. Когато операторът е концесионер, дейностите по експлоатация на индустриалния парк се възлагат с концесионния договор при условията и по реда на Закона за концесиите и при спазване на условията на чл. 28.

Чл. 10. Инвеститор в индустриален парк, наричан по-нататък „инвеститор“, е търговец по смисъла на Търговския закон, който извършва производствена дейност в парка въз основата на договор с оператора, наричан по-нататък „договор за стопанска дейност“, при условията на този закон и на правилника за цялостната организация в индустриалния парк.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 10:

Чл. 10. Инвеститор в индустриален парк е търговец по смисъла на Търговския закон, който извършва производствена дейност в парка въз основа на договор за стопанска дейност, сключен с оператора при условията на този закон и на правилника за цялостната организация в индустриалния парк.

Чл. 11. (1) Партньор в индустриален парк, наричан по-нататък „партньор“, е лице, което подпомага функционирането и развитието на индустриалния парк по договор с оператора:

1. за осигуряване на научно-приложно обслужване и иновации и/или на професионална подготовка за нуждите на парка, наричан по-

нататък „договор за партньорство“, сключен с научни, образователни, професионални, бизнес или други организации;

2. за извършване на услуги за инвеститорите, наричан по-нататък „договор за услуги“, сключен с община, с държавен орган или с организация на бюджетна издръжка или с ведомство, както и с лица, които извършват оформяне на транспортни и митнически документи, правни консултации, охрана, съдействие при издаване на сертификати за произход на стоките, посредническа дейност за набиране на персонал, съдействие при издаване на документи, банково обслужване, социални, медицински и други общественообслужващи дейности.

(2) Партньор в индустриален парк е и всяко лице, което предоставя на потребители на ИП услуги, за които операторът на парка не извършва функциите на оператор на затворена мрежа съгласно чл. 36: услуги по доставка на електрическа енергия, топлинна енергия, природен газ, вода или на друг ресурс; услуги по отвеждане и пречистване на отпадъчни води, услуги по управление на отпадъци; електронни съобщителни услуги и др.

(3) Лице, което е собственик на елементи на техническата инфраструктура, разположени на територията на индустриалния парк, но не предоставя услуги по ал. 2, не е партньор.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В чл. 11:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Не са партньори собствениците на елементи на техническа инфраструктура, различна от вътрешната техническа инфраструктура на индустриалния парк.“;

б) алинея 3 се отменя.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 11:

Чл. 11. (1) Партньор в индустриален парк е лице, което подпомага функционирането и развитието на индустриалния парк по договор с оператора:

1. за осигуряване на научно-приложно обслужване и иновации и/или на професионална подготовка за нуждите на парка, сключен с научни, образователни, професионални, бизнес или други организации;

2. за извършване на услуги за инвеститорите, сключен с община, с държавен орган или с организация на бюджетна издръжка или с ведомство, както и с лица, които извършват оформяне на транспортни и митнически документи, правни консултации, охрана, съдействие при издаване на сертификати за произход на стоките,

посредническа дейност за набиране на персонал, съдействие при издаване на документи, банково обслужване, социални, медицински и други общественообслужващи дейности.

(2) Не са партньори собствениците на елементи на техническа инфраструктура, различна от притежаваната от собственика на индустриалния парк вътрешна техническа инфраструктура.

Чл. 12. Потребители са инвеститорите и партньорите, които извършват дейност на територията на индустриалния парк.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 12.

Раздел V Собственост

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел V, който става раздел IV.

Чл. 13. (1) При създаването на индустриален парк собственикът на парка следва да притежава правото на собственост върху имотите на територията на парка освен в случаите по ал. 2.

(2) Имотите на територията на държавен, общински или съвместен индустриален парк може да са собственост на оператора, ако той е публично предприятие.

(3) Държавните и общинските имоти, включени в територията на индустриалния парк, може да бъдат само частна държавна собственост, съответно частна общинска собственост.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 13, като в ал. 1 думата "следва" се заменя с "трябва".

Чл. 14. (1) Собственикът на имот на територията на индустриален парк може да продава или да отдава под наем имота на потребител или да учредява в негова полза ограничени вещни права върху имота при условията и по реда, определени с правилника за цялостната организация в индустриалния парк. Продажбата и учредяването на вещни права се извършва при условията на този закон и по реда на чл. 18 от Закона за задълженията и договорите, а за имотите – държавна или общинска собственост – съответно по чл. 48, ал. 2 от Закона за държавната собственост и чл. 34, ал. 7 от Закона за общинската собственост. Забраните, ограниченията или редът за продажба или отдаване под наем, определени с други закони, не се прилагат за собственика при извършване в полза на потребител на продажба, друга сделка с вещно право и отдаване под наем на имоти, включени в територията на индустриален парк.

(2) Сделка по ал. 1 може да се извършва след влизане в сила на ПУП, който урежулира съответния имот, и след нанасянето на имота в кадастралната карта и кадастралните регистри.

(3) Сделка по ал. 1 с имот, който е частна държавна собственост или частна общинска собственост, се извършва по цена, която е определена като средноаритметичната стойност на изготвените независими оценки от най-малко двама независими оценители.

(4) Сделките по ал. 1 подлежат на вписване при условията и по реда на глава десета от Закона за кадастъра и имотния регистър. В срок до 3 работни дни от вписването приобретателят уведомява оператора. В срок до 3 работни дни от уведомяването операторът заявява вписването на сделката в Регистъра на индустриалните паркове.

(5) Потребител, който придобива права върху имот на територията на индустриален парк, е обвързан с условията и ограниченията, определени с правилника за цялостната организация в индустриалния парк и с ПУП на ИП.

Предложение от нар. пр. Даниела Савеклиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 14 ал. 1 се изменя така:

(1) Собственикът на имотите на територията на индустриален парк може да продава или да отдава под наем имот на потребител или да учредява в негова полза ограничени вещни права върху имот. Продажбата, отдаването под наем и учредяването на вещни права за имоти – държавна или общинска собственост се извършва при условията и по реда на Закона за държавната собственост, съответно на Закона за общинската собственост. Продажбата, отдаването под наем и учредяването на вещни права за имоти, собственост на публично предприятие - търговско дружество, едноличен собственик на капитала на което е държавата или общината, се извършват при условията и по реда на Закона за публичните предприятия и правилника за прилагането му.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 14:

Чл. 14. (1) Собственикът на имотите на територията на индустриален парк може да продава или да отдава под наем имот на потребител или да учредява в негова полза ограничени вещни права върху имот. Продажбата, отдаването под наем и учредяването на вещни права за имоти – държавна или общинска собственост се извършва при условията и по реда на Закона за държавната собственост, съответно на Закона за общинската собственост. Продажбата, отдаването под наем и учредяването на вещни права за

имоти, собственост на публично предприятие - търговско дружество, едноличен собственик на капитала на което е държавата или общината, се извършват при условията и по реда на Закона за публичните предприятия и правилника за прилагането му.

(2) Сделка по ал. 1 може да се извършва след влизане в сила на ПУП на ИП, който урегулира съответния имот, и след нанасянето на имота в кадастралната карта и кадастралните регистри.

(3) Сделка по ал. 1 подлежи на вписване при условията и по реда на глава десета от Закона за кадастъра и имотния регистър. В срок до три работни дни от вписването приобретателят уведомява оператора. В срок до три работни дни от уведомяването операторът заявява вписването на сделката в регистъра по чл. 21, ал. 1.

(4) Потребител, който придобива права върху имот на територията на индустриален парк, е обвързан с условията и ограниченията, определени с правилника за цялостната организация в индустриалния парк и с ПУП на ИП.

Чл. 15. (1) С договора за експлоатация или с друг документ собственикът на индустриалния парк може да упълномощи оператора за извършването на сделките по чл. 14, ал. 1. Правата за разпореждане и управление се вписват в Регистъра на индустриалните паркове.

(2) Когато операторът е концесионер, ал. 1 не се прилага. В тези случаи сделките по ал. 1 се извършват само от държавата, съответно от общината, при условията и по реда на чл. 14, като забраната на чл. 16, ал. 4 от Закона за концесиите не се прилага.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 15:

Чл. 15. (1) С договора за експлоатация собственикът на индустриалния парк може да упълномощи оператора за извършването на сделките по чл. 14, ал. 1. Правата за разпореждане и управление се вписват в регистъра по чл. 21, ал. 1.

(2) Когато операторът е концесионер, ал. 1 не се прилага. В тези случаи сделките по ал. 1 се извършват само от държавата, съответно от общината, при условията и по реда на чл. 14.

Чл. 16. (1) Затворените мрежи на техническата инфраструктура са собственост на собственика на индустриалния парк, а в случаите по чл. 13, ал. 2 или когато това е определено с решението за създаване на индустриалния парк – на оператора.

(2) Затворена мрежа на техническата инфраструктура не може да бъде обект на сделка по чл. 14, ал. 1, освен при:

1. продажба на държавата или на съответната община, или

2. учредяване на ограничени вещни права на прокарване и преминаване по чл. 192 и 193 от ЗУТ, или

3. учредяване на ограничени вещни права за изграждане на енергийни обекти по чл. 62 от Закона за енергетиката.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В чл. 16 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думите „Затворените мрежи на техническата инфраструктура са“ се заменят с „Вътрешната техническа инфраструктура е“;

б) в ал. 2, в текста преди т. 1 думите „Затворена мрежа на техническата инфраструктура“ се заменят с „Вътрешна техническа инфраструктура“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 16:

Чл. 16. (1) Вътрешната техническа инфраструктура по чл. 7, ал. 1, т. 1 е собственост на собственика на индустриалния парк, а в случаите по чл. 13, ал. 2 или когато това е определено с решението за създаване на индустриалния парк – на оператора.

(2) Вътрешна техническа инфраструктура не може да бъде обект на сделка по чл. 14, ал. 1, освен при:

- 1. продажба на държавата или на съответната община, или**
- 2. учредяване на ограничени вещни права на прокарване и преминаване по чл. 192 и 193 от ЗУТ, или**
- 3. учредяване на ограничени вещни права за изграждане на енергийни обекти по чл. 62 от Закона за енергетиката.**

Раздел VI

Видове индустриални паркове

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел VI, който става раздел V.

Чл. 17. Според дейностите, за които е предназначен, индустриалният парк е:

- 1. тип А – общ, в който няма специализация на производствени дейности;**
- 2. тип Б – специализиран, в който се извършват един вид производствени и свързани с тях дейности или сходни производствени дейности;**
- 3. тип С – специализиран, в който се извършват високотехнологични и свързани с тях дейности.**

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 17:

Чл. 17. Според производствените дейности индустриалният парк е:

1. тип А – общ, в който няма специализация на производствени дейности;

2. тип Б – специализиран, в който се извършват един вид производствени и свързани с тях дейности или сходни производствени дейности;

3. тип С – специализиран, в който се извършват високотехнологични и свързани с тях дейности.

Чл. 18. Според собственика индустриалният парк е:

1. държавен – когато собственик е държавата;

2. общински – когато собственик е една община;

3. съвместен – когато собственик е държавата и една или повече общини, наричан по-нататък „съвместен индустриален парк с държавно и общинско участие“, както и когато собственик са две или повече общини, наричан по-нататък „съвместен индустриален парк с общинско участие“;

4. частен – когато собственик е юридическо лице, регистрирано като търговец, или обединение, включително в случаите по чл. 8, ал. 3.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 18:

Чл. 18. Според собственика вида на индустриалният парк е:

1. държавен – когато собственик е държавата;

2. общински – когато собственик е една община;

3. съвместен – когато собственик е държавата и една или повече общини, както и когато собственик са две или повече общини;

4. частен – когато собственик е юридическо лице, регистрирано като търговец, или обединение, включително в случаите по чл. 8, ал. 3.

Раздел VII

Държавна политика за индустриалните паркове. Мерки за стимулиране на индустриалните паркове

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел VII, който става раздел VI.

Чл. 19. (1) Държавната политика за индустриалните паркове се провежда от Министерския съвет, от министъра на икономиката и от органите на местното самоуправление.

(2) Министерският съвет:

1. приема програми и решения за стимулиране на създаването и/или функционирането и/или развитието на индустриални паркове, наричани по-нататък „мерки за стимулиране“;

2. упражнява правата на държавата в държавните индустриални паркове и в съвместните индустриални паркове с държавно и общинско участие;

3. по предложение на министъра на икономиката и на министъра на регионалното развитие и благоустройството в срок до 6 месеца от влизането в сила на закона одобрява списък на ключови индустриални паркове със стратегическо значение за балансираното териториално развитие на страната, съответстващи на целите и приоритетите на стратегическите документи за регионално и пространствено развитие съгласно Закона за регионалното развитие; списъкът включва индустриални паркове, вписани в Регистъра на индустриалните паркове, и се изготвя на базата на разработен анализ от Министерството на икономиката; списъкът може да се актуализира веднъж годишно.

(3) Общинският съвет:

1. в рамките на правомощията си по чл. 21 от Закона за местното самоуправление и местната администрация приема мерки за стимулиране на индустриалните паркове на територията на общината;

2. упражнява правата на общината в общинските индустриални паркове и в съвместните индустриални паркове с държавно и общинско или с общинско участие.

(4) Министърът на икономиката:

1. изпълнява възложените с акт на Министерския съвет мерки за стимулиране;

2. предоставя безвъзмездно информация относно възможностите за създаване на индустриални паркове;

3. извършва контрол за съответствие на извършваните дейности на територията с определените в ПУП на ИП;

4. чрез Българската агенция за инвестиции изгражда и поддържа Регистъра на индустриалните паркове;

5. издава административните актове за вписване и за заличаване на индустриалните паркове от регистъра по т. 4.

(5) Когато собственик на индустриален парк е държавата и/или община, органите по ал. 2 и 3 осигуряват извършването на оценка за съответствие със законодателството в областта на държавните помощи по чл. 21 от Закона за публичните финанси при избор на оператор, който не е концесионер.

Предложение от нар. пр. Даниела Савеклиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 19, ал. 4 т. 4 се изменя така:

**4. изгражда и поддържа Регистър на индустриалните паркове
Комисията подкрепя предложението.**

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 19:

Чл. 19. (1) Държавната политика за индустриалните паркове се провежда от Министерския съвет, от министъра на икономиката и от органите на местното самоуправление.

(2) Министерският съвет:

1. по предложение на министъра на икономиката приема програми и решения за стимулиране на създаването и/или функционирането и/или развитието на индустриални паркове, наричани по-нататък „мерки за стимулиране“;

2. упражнява правата на държавата в държавните индустриални паркове и в съвместните индустриални паркове с държавно и общинско участие;

3. по предложение на министъра на икономиката и на министъра на регионалното развитие и благоустройството одобрява списък на ключови индустриални паркове със стратегическо значение за балансираното териториално развитие на страната, съответстващи на целите и приоритетите на стратегическите документи за регионално и пространствено развитие съгласно Закона за регионалното развитие; списъкът включва индустриални паркове, вписани в регистъра по чл. 21, ал. 1, и се изготвя на базата на актуален анализ.

(3) Министърът на икономиката:

1. изпълнява възложените с акт на Министерския съвет мерки за стимулиране на индустриални паркове;

2. предоставя безвъзмездно информация относно възможностите за създаване на индустриални паркове;

3. извършва контрол за съответствие на извършваните дейности на територията с определените в ПУП на ИП;

4. изгражда и поддържа Регистъра на индустриалните паркове;

5. издава заповеди за вписване и за заличаване на индустриалните паркове от регистъра по чл. 21, ал. 1.

(4) Общинският съвет:

1. приема мерки за стимулиране на индустриалните паркове на територията на общината;

2. упражнява правата на общината в общинските индустриални паркове и в съвместните индустриални паркове с държавно и общинско или с общинско участие.

(5) Когато собственик на индустриален парк е държавата и/или община, органите по ал. 2, 3 и 4 осигуряват извършването на оценка

за съответствие със законодателството в областта на държавните помощи по чл. 21, ал. 2 от Закона за публичните финанси.

Чл. 20. (1) Извън случаите по чл. 19, ал. 2, т. 1 и ал. 3, т. 1, след вписване на индустриален парк в Регистъра на индустриалните паркове до заличаването му от регистъра, за парка се прилага облекчен режим на административно обслужване при изграждането и развитието на парка при условията на глава трета.

(2) Собственик на индустриален парк и инвеститор може да получава подкрепа при условията и по реда на Закона за насърчаване на инвестициите, както и чрез национални програми и чрез европейските структурни и инвестиционни фондове.

(3) Като мярка за стимулиране на индустриалните паркове общинският съвет може да:

1. определя преференциални размери на местни такси за технически и за административни услуги, свързани с дейностите, които се извършват на територията на индустриален парк, при условията на чл. 8, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси;

2. освобождава собствениците и инвеститорите от местни такси по ред, определен с наредбата по чл. 9 от Закона за местните данъци и такси, когато таксите се отнасят за обектите на затворените мрежи на техническата инфраструктура и за общественообслужващите обекти на територията на индустриалните паркове.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В чл. 20, ал. 3, т. 2 думите „затворените мрежи на техническата инфраструктура“ се заменят с „вътрешната техническа инфраструктура“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 20:

Чл. 20. (1) След вписване на индустриален парк в регистъра по чл. 21, ал. 1 до заличаването му от регистъра, за парка се прилага облекчен режим на административно обслужване при изграждането и развитието на парка при условията на глава трета.

(2) Собственик на индустриален парк и инвеститор може да получава подкрепа при условията и по реда на Закона за насърчаване на инвестициите, както и чрез национални програми и чрез европейските структурни и инвестиционни фондове.

(3) Като мярка за стимулиране на индустриалните паркове общинският съвет може да:

1. определя преференциални размери на местни такси за технически и за административни услуги, свързани с дейностите, които се извършват на територията на индустриален парк;

2. освобождава собствениците и инвеститорите от местни такси, когато таксите се отнасят за обектите на вътрешната техническа инфраструктура и за общественнообслужващите обекти на територията на индустриалните паркове.

Раздел VIII

Регистър на индустриалните паркове

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел VIII, който става раздел VII.

Чл. 21. (1) За индустриалните паркове, които отговарят на изискванията на този закон, се води Регистър на индустриалните паркове, който е електронен. Регистърът се поддържа от Българската агенция за инвестиции по начин, който осигурява:

1. обмен на данни, документи и информация във връзка с вписването и публикуването в регистъра по електронен път с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги;

2. публичен достъп чрез интернет до данните по ал. 2 и до документите по ал. 3 освен в случаите по т. 3;

3. защита на информация, която със закон е определена за защитена, както и на търговската или друга информация, която поради извънредни, свързани със сигурността, или по технически причини, или поради чувствителен характер изисква специално ниво на защита.

(2) В Регистъра на индустриалните паркове за всеки парк се вписват:

1. регистровият код;

2. наименованието на парка;

3. видът и типът на парка, както и видът на специализираните производствени дейности – когато паркът е тип Б, и видът на високотехнологичните дейности, за които паркът е предназначен – когато паркът е тип С;

4. данни за допустимите дейности на територията на парка;

5. данни за местонахождението (административен адрес) и за площта на парка;

6. идентификаторите на поземлените имоти на територията на парка по кадастралната карта и кадастралните регистри;

7. данни за изградената на територията на индустриалния парк техническа инфраструктура, включително относно въвеждането ѝ в експлоатация;

8. собственикът;
 9. операторът;
 10. дейностите по експлоатация на парка, които се извършват от оператора;
 11. правата за разпореждане и управление, предоставени от собственика на оператора;
 12. данни за инвеститорите – наименование на инвеститора и видът на извършваната от него производствена дейност;
 13. партньорите – когато има такива, и данни за вида на предоставяните от тях услуги на територията на парка;
 14. промените в обстоятелствата по т. 1-13;
 15. датата на заличаване на вписването и основанието за това.
- (3) В Регистъра на индустриалните паркове се публикуват:
1. концепцията за съответния индустриален парк;
 2. правилникът за цялостната организация в индустриалния парк;
 3. подробният устройствен план на ИП с неговите изменения;
 4. актуализациите на документите по т. 1-3;
 5. заповедите на министъра на икономиката за вписване на данни и за публикуване на документи в регистъра.

Предложение от нар. пр. Даниела Савеклиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 21 ал. 1 се изменя така:

(1) Министърът на икономиката създава и поддържа електронен регистър на индустриалните паркове, който осигурява:

1. обмен на данни, документи и информация във връзка с вписването и публикуването в регистъра по електронен път с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги;
2. публичен достъп чрез интернет до информацията по ал. 2 и до документите по ал. 3, освен когато информацията е защитена със закон или е чувствителна информация.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 21:

Чл. 21. (1) Министърът на икономиката създава и поддържа електронен регистър на индустриалните паркове, който осигурява:

1. обмен на данни, документи и информация във връзка с вписването и публикуването в регистъра по електронен път с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги;

2. публичен достъп чрез интернет до информацията по ал. 2 и до документите по ал. 3, освен когато информацията е защитена със закон или е чувствителна информация.

(2) В регистъра по ал. 1 се вписва следната информация:

1. регистров код;
2. наименование на индустриалния парк;
3. вид и тип на индустриалния парк, както и вид на специализираните производствени дейности – когато паркът е тип Б, и вид на високотехнологичните дейности, за които паркът е предназначен – когато паркът е тип С;
4. данни за допустимите дейности на територията на парка;
5. данни за местонахождението (административен адрес) и за площта на парка;
6. идентификатори на поземлените имоти на територията на парка по кадастралната карта и кадастралните регистри;
7. данни за изградената на територията на индустриалния парк техническа инфраструктура, включително относно въвеждането ѝ в експлоатация;
8. собственик;
9. оператор;
10. дейности по експлоатация на парка, които се извършват от оператора;
11. права за разпореждане и управление, предоставени от собственика на оператора;
12. данни за инвеститорите – наименование на инвеститора и видът на извършваната от него производствена дейност;
13. партньори – когато има такива, и данни за вида на предоставяните от тях услуги на територията на парка;
14. промени в обстоятелствата по т. 1-13;
15. дата на заличаване на вписването и основанието за това.

(3) В регистъра по ал. 1 се публикува:

1. концепция за индустриалния парк;
2. правилник за цялостната организация в индустриалния парк;
3. подробен устройствен план на индустриалния парк с неговите изменения;
4. актуализации на документите по т. 1-3;
5. заповеди на министъра на икономиката за вписване на данни и за публикуване на документи в регистъра.

Чл. 22. (1) Индустриален парк, вписан в Регистъра на индустриалните паркове, се заличава:

1. по инициатива на собственика;
2. когато с влязъл в сила акт на компетентен орган се установи, че на територията на парка се извършват дейности, които не са допустими

или не съответстват на устройствените характеристики или на конкретното предназначение на територията съгласно влезлия в сила ПУП на ИП или влязло в сила негово изменение.

(2) Когато се установи, че операторът не е заявил вписването на промени или на актуализиран документ в срока по чл. 21, ал. 4, министърът на икономиката уведомява за това оператора. Ако в 30-дневен срок от уведомлението операторът не изпълни задължението си, индустриалният парк се заличава от Регистъра на индустриалните паркове.

(3) Заличаването се извършва въз основа на заповед на министъра на икономиката в 3-дневен срок от влизането в сила на заповедта или от допускането по реда на Административнопроцесуалния кодекс на предварителното ѝ изпълнение.

(4) Заповедта по ал. 3 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс, включително от ползвателите на индустриалния парк.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 22:

Чл. 22. (1) Индустриален парк, вписан в регистъра по чл. 21, ал. 1, се заличава:

1. по инициатива на собственика;
2. когато с влязъл в сила акт на компетентен орган се установи, че на територията на парка се извършват дейности, които не са допустими или не съответстват на устройствените характеристики или на конкретното предназначение на територията съгласно влезлия в сила ПУП на ИП или влязло в сила негово изменение.

(2) Когато се установи, че операторът не е заявил вписването на промени или на актуализиран документ в тримесечен срок от настъпване на промяната или на актуализацията на документа, министърът на икономиката уведомява за това оператора. Ако в 30-дневен срок от уведомлението операторът не изпълни задължението си, индустриалният парк се заличава от регистъра.

(3) Заличаването се извършва в тридневен срок от влизането в сила на заповедта на министъра на икономиката.

(4) Заповедта по ал. 3 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

**Раздел IX
Изключения**

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел IX, който става раздел VIII.

Чл. 23. Този закон не се прилага:

1. за индустриални зони, индустриални паркове, технологични паркове и други форми на консолидирана стопанска дейност, които не са вписани в Регистъра на индустриалните паркове;

2. за изграждане, функциониране и развитие на обекти в територии и поземлени имоти, които са извън границите на индустриалните паркове, вписани в Регистъра на индустриалните паркове, и са с предназначение за производствени дейности.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 23:

Чл. 23. Този закон не се прилага:

1. за индустриални зони, индустриални паркове и технологични паркове, които не са вписани в регистъра по чл. 21, ал. 1;

2. за изграждане, функциониране и развитие на обекти в територии и поземлени имоти, които са извън границите на индустриалните паркове, вписани в регистъра по чл. 21, ал. 1, и са с предназначение за производствени дейности.

Глава втора

СЪЗДАВАНЕ НА ИНДУСТРИАЛЕН ПАРК

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава втора.

Раздел I

Предложение и решение за създаване на индустриален парк

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел I.

Чл. 24. (1) Създаването на индустриален парк се инициира с предложение от:

1. министъра на икономиката пред Министерския съвет – за държавен индустриален парк и за съвместен индустриален парк с държавно и общинско участие;

2. кмета на общината пред общинския съвет – за общински индустриален парк и за съвместен индустриален парк с общинско или с държавно и общинско участие;

3. представляващия юридическото лице, съответно обединението, пред орган, определен с устава, съответно с учредителния договор, всеки от тях, наричан по-нататък „учредителен акт“ – за частен индустриален парк.

(2) Към предложението по ал. 1 се прилагат най-малко:

1. концепция за индустриалния парк;

2. бизнес план на оператора;
3. проект на задание за проектиране на ПУП на ИП или подробен устройствен план за територията на индустриалния парк;
4. проект на договор за експлоатация, освен когато собственикът е и оператор;
5. проект на правилник за цялостната организация в индустриалния парк;
6. актовете за собственост на поземлените имоти, включени в територията на индустриалния парк, или информация за актуалните идентификатори на поземлените имоти по кадастралната карта и кадастралните регистри.

(3) Органът, пред който е подадено предложението по ал. 1, приема решение за създаване на индустриален парк, което съдържа:

1. наименование на парка;
2. типа на парка, а когато той е тип Б – и вида производство, за който е предназначен;
3. площ на територията на парка;
4. актуалните идентификатори на поземлените имоти на територията на индустриалния парк по кадастралната карта и кадастралните регистри, когато е приложимо;
5. съгласие за сключване на договор за експлоатация, когато е приложимо, с посочване на наименованието и ЕИК на оператора;
6. одобряване на концепцията за индустриалния парк и на правилника за цялостната организация в индустриалния парк;
7. други условия, съобразени с изискванията на този закон.

(4) За съвместните индустриални паркове решението за създаване на индустриален парк се приема от един от органите по ал. 1 след съгласие на останалите.

(5) Решението за създаване на индустриален парк е основание за сключване на договор за експлоатация – когато е приложимо, и е условие за вписване на парка в Регистъра на индустриалните паркове.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 24:

Чл. 24. (1) Индустриален парк се създава с решение:

1. по предложение на министъра на икономиката до Министерския съвет – за държавен индустриален парк и за съвместен индустриален парк с държавно и общинско участие;
2. по предложение на кмета на общината до общинския съвет – за общински индустриален парк и за съвместен индустриален парк с общинско или с държавно и общинско участие;
3. съгласно учредителния акт на юридическото лице, съответно на обединението – за частен индустриален парк.

(2) Към предложението по ал. 1 се прилага:

1. концепция за индустриалния парк;
2. бизнес план на оператора;
3. проект на задание за проектиране на ПУП на ИП или подробен устройствен план за територията на индустриалния парк;
4. проект на договор за експлоатация, освен когато собственикът е и оператор;
5. проект на правилник за цялостната организация в индустриалния парк;
6. актове за собственост на поземлените имоти, включени в територията на индустриалния парк, или информация за актуалните идентификатори на поземлените имоти по кадастралната карта и кадастралните регистри.

(3) Решението за създаване на индустриален парк съдържа:

1. наименование на парка;
2. тип на парка, а когато той е тип Б – и вида производство, за който е предназначен;
3. площ на територията на парка;
4. актуални идентификатори на поземлените имоти на територията на индустриалния парк по кадастралната карта и кадастралните регистри, когато е приложимо;
5. съгласие за сключване на договор за експлоатация, когато е приложимо, с посочване на наименованието и ЕИК на оператора;
6. одобряване на концепцията за индустриалния парк и на правилника за цялостната организация в индустриалния парк;
7. други условия, съобразени с изискванията на този закон.

(4) Решението за създаване на индустриален парк е основание за сключване на договор за експлоатация – когато е приложимо, и е условие за вписване на парка в регистъра по чл. 21, ал. 1.

Раздел II

Документи и договори, свързани със създаването, изграждането и функционирането на индустриален парк

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел II.

Чл. 25. Концепцията за индустриален парк определя дългосрочни перспективи и цели за развитие на парка. Концепцията съдържа:

1. наименование и местонахождение на индустриалния парк;
2. собственик на индустриалния парк;
3. цел и задача за създаване на индустриалния парк и неговия тип, а когато той е тип Б – и вида производство, за който е предназначен;

4. площ на територията на парка и граници, а когато индустриалният парк се разполага в землище на две или повече населени места – и площ на структурните части, съобразно землищните граници;
5. актуалните идентификатори на поземлените имоти на територията на индустриалния парк по кадастралната карта и кадастралните регистри, когато е приложимо;
6. предложение за устройствения режим на застрояване на парка;
7. предложение за затворените мрежи на техническата инфраструктура на парка;
8. възможности за осигуряване на транспортен (пътен, железопътен, воден) достъп до парка;
9. възможности за присъединяване на парка към електропреносна и газопреносна мрежа, съответно към електроразпределителна мрежа и газоразпределителна мрежа, към водоснабдителна и канализационна мрежа, към топлопреносна мрежа, към електронна съобщителна мрежа и към други елементи или съоръжения на техническата инфраструктура;
10. дейностите по експлоатация на парка, извършвани от оператора;
11. изисквания към потребителите;
12. оценка на необходимите финансови, технически, човешки и др. ресурси, необходими за създаването и функционирането на индустриалния парк, и очакваните източници за тяхното осигуряване;
13. очаквани резултати от функционирането на индустриалния парк от гледна точка на дейността на инвеститорите;
14. друга информация, която инициаторът реши да представи.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 25 като:

- 1. Текстът преди т. 1 се изменя така: "Концепцията за индустриален парк определя дългосрочни перспективи и цели за развитие на парка, която съдържа:";**
- 2. В т. 3 думите „цел и задача“ се заменят с „цели и задачи“;**
- 3. В т. 7 думите "затворените мрежи на техническата" се заменят с "вътрешна техническа".**

Чл. 26. Бизнес планът на оператора съдържа:

1. анализ на средата;
2. анализ на пазара;
3. анализ на конкуренцията;
4. маркетингов план;
5. план за управление;
6. оперативен план;
7. финансов план;
8. източници на финансиране;
9. приложения.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 26.

Чл. 27. Подробният устройствен план на ИП се изработва в съответствие с изискванията на глава трета като:

1. план за регулация и застрояване (ПРЗ) при условията на чл. 108-109, чл. 110, ал. 1, т. 1, ал. 3 и 4 от ЗУТ и приложимите изисквания на чл. 112 от ЗУТ, като при необходимост ПУП на ИП може да съдържа и парцеларни планове по чл. 110, ал. 1, т. 5 от ЗУТ – когато територията на ИП е разположена в урбанизирана територия на населено място или селищно образувание или се присъединява към урбанизирана територия чрез разширяване на границите на населено място или селищно образувание, или

2. специализиран подробен устройствен план по смисъла на чл. 111, ал. 3 от ЗУТ, който е с обема и съдържанието на ПРЗ по т. 1, и парцеларни планове по чл. 110, ал. 1, т. 5 от ЗУТ за присъединяване към необходимите за парка елементи на техническата инфраструктура – когато ИП е обособен като самостоятелна урбанизирана територия и за него трябва да се осигури транспортен достъп до път, железопътна инфраструктура или воден път, както и за присъединяване на парка към приложими елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1 от ЗУТ;

3. специализиран подробен устройствен план, който е със съдържанието на плана по т. 2, като с ПУП на ИП територията на парка се обособява като урбанизирана територия в отделни структурни части на населени места, съобразени със съответните землищни граници – когато територията на индустриалния парк се намира в землището на две или повече населени места.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 27.

Чл. 28. (1) Договорът за експлоатация се сключва между оператора и:

1. министъра на икономиката – за държавен индустриален парк;
2. кмета на общината – за общински индустриален парк;
3. министъра на икономиката или кмет на община – в съответствие с решение на собствениците – за съвместен индустриален парк;
4. органа, който представлява юридическото лице, регистрирано като търговец – за частен индустриален парк.

(2) Договорът за експлоатация съдържа най-малко:

1. страните по договора, данни за търговската и други регистрации на оператора и лицата, които го представляват;
2. предмет на договора;
3. срок на договора;
4. данни за площта на индустриалния парк и идентификаторите на поземлените имоти на територията на парка по кадастралната карта и кадастралните регистри;

5. дейностите по експлоатация на парка, които се възлагат на оператора;

6. условията за функциониране и развитие на индустриалния парк;

7. правата и задълженията на оператора относно имуществото на собственика, включително условията за неговото застраховане;

8. финансовите взаимоотношения между страните.

(3) Договорът за експлоатация може да се изменя при условията и по реда, определени с него, като се гарантират придобитите от потребителите права.

(4) Собственикът може да не възложи всички дейности по експлоатация на оператора. В този случай част от дейностите може да се извършват директно от собственика.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 28.

Чл. 29. (1) Правилникът за цялостната организация в индустриалния парк съдържа условията и реда за:

1. проектиране и строителство на затворените мрежи на техническата инфраструктура;

2. придобиване на права върху имоти или части от имоти, разположени на територията на парка;

3. строителство на територията на парка;

4. извършване на услугите, които операторът предоставя на инвеститорите;

5. изброяване на дейностите, които са допустими на територията на парка;

6. правата и задълженията на оператора и на потребителите, включително при заличаване на индустриалния парк от Регистъра на индустриалните паркове.

(2) При определяне на правата и задълженията по ал. 1, т. 3 може да се допуснат преференции за отделни инвеститори, като условията за тяхното прилагане се посочват в правилника за цялостната организация в индустриалния парк.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В чл. 29, ал. 1, т. 1 думите „затворените“ се заменя с „вътрешните“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 29:

Чл. 29. (1) Правилникът за цялостната организация в индустриалния парк съдържа:

1. условията и реда за проектиране, строителство и ползване на вътрешната техническа инфраструктура;

2. условията и реда за придобиване на права върху имоти или части от имоти, разположени на територията на парка;

3. условията и реда за строителство на територията на парка;

4. условията и реда за извършване на услугите, които операторът предоставя на инвеститорите;

5. изброяване на дейностите, които са допустими на територията на парка;

6. права и задължения на оператора и на потребителите, включително при заличаване на индустриалния парк от регистъра по чл. 21, ал. 1.

(2) При определяне на права и задължения във връзка с ал. 1, т. 3 може да се допуснат преференции за отделни инвеститори, като условията за тяхното прилагане се посочват в правилника за цялостната организация в индустриалния парк.

Раздел III

Вписване на индустриален парк и на промени в Регистъра на индустриалните паркове

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел III.

Чл. 30. (1) След сключване на договора за експлоатация, а когато операторът е и собственик на индустриалния парк – след приемане на решението за създаване на индустриалния парк, операторът подава заявление за вписване на парка в Регистъра на индустриалните паркове.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилага електронен образ на всеки от документите по чл. 21, ал. 3, т. 1 и 2.

(3) Заявлението по ал. 1 се подава по електронен път с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги посредством средствата, предоставени от Регистъра на индустриалните паркове.

(4) В 14-дневен срок от подаване на заявлението по ал. 1 изпълнителният директор на БАИ по реда на ал. 3:

1. предлага на министъра на икономиката да издаде заповед за вписване на индустриалния парк в Регистъра на индустриалните паркове, или

2. уведомява оператора за наличието на нередовности в заявлението, които включват:

а) несъответствие на площта на индустриалния парк с изискванията по чл. 4, ал. 3;

б) отсъствие на данни по чл. 21, ал. 2;

в) несъответствие на приложените към заявлението документи по чл. 21, ал. 3, т. 1 и 2 с изискванията на този закон;

г) подаване на заявлението от лице, което не е оператор, или

д) подаване на заявлението по ред, различен от посочения в ал. 2.

(5) Когато в срок до един месец от уведомлението по ал. 4, т. 2 операторът не е отстранил нередовностите, изпълнителният директор на БАИ по реда на ал. 3 предлага на министъра на икономиката да издаде заповед за отказ от вписване на индустриалния парк в Регистъра на индустриалните паркове. Заповед за отказ на вписване на индустриален парк в Регистъра на индустриалните паркове се издава, когато след изтичане на срока по изречение първо е налице някое от обстоятелствата по ал. 4, т. 2.

(6) Министърът на икономиката издава заповед за вписване, съответно за отказ на вписване, на индустриалния парк в Регистъра на индустриалните паркове в срок до 5 работни дни от съответното предложение на изпълнителния директор на БАИ. Заповедта се съобщава на оператора и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) Вписването на промени и публикуването на актуализирани документи се заявява в срок до 3 месеца от промяната, съответно от датата на актуализацията, като ал. 2-5 се прилагат съответно.

Предложение от нар. пр. Даниела Савеклиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Член 30 се изменя така:

Чл. 30. (1) След сключване на договора за експлоатация, а когато операторът е и собственик на индустриалния парк – след приемане на решението за създаване на индустриалния парк, операторът подава заявление за вписване на парка в регистъра по чл. 21, ал. 1 по електронен път с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилага документите по чл. 21, ал. 3, т. 1 и 2 в електронен формат.

(3) В 14-дневен срок от подаване на заявлението по ал. 1 министърът на икономиката:

1. издава заповед за вписване на индустриалния парк в регистъра по чл. 21, ал. 1, или

2. уведомява оператора за наличието на нередовности в заявлението, като:

а) несъответствие на площта на индустриалния парк с изискванията по чл. 4, ал. 3;

б) отсъствие на информация по чл. 21, ал. 2;

в) несъответствие на приложените към заявлението документи по чл. 21, ал. 3, т. 1 и 2 с изискванията на този закон;

- г) подаване на заявлението от лице, което не е оператор, или
- д) подаване на заявлението без приложени документи по ал. 2.

(4) Когато в 30-дневен срок от уведомлението по ал. 3, т. 2 операторът не е отстранил нередовностите, министърът на икономиката издава заповед за отказ от вписване в регистъра по чл. 21, ал. 1. Министърът на икономиката издава заповед за вписване, съответно за отказ за вписване на индустриалния парк в срок до 5 работни дни след изтичането на срока по изречение първо. Заповедта се изпраща на оператора по електронен път и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Вписване на промени и публикуване на актуализирани документи се заявява в тримесечен срок от промяната, съответно от датата на актуализацията, като ал. 2-4 се прилагат съответно.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 30:

Чл. 30. (1) След сключване на договора за експлоатация, а когато операторът е и собственик на индустриалния парк – след приемане на решението за създаване на индустриалния парк, операторът подава заявление за вписване на парка в регистъра по чл. 21, ал. 1 по електронен път с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилага документите по чл. 21, ал. 3, т. 1 и 2 в електронен формат.

(3) В 14-дневен срок от подаване на заявлението по ал. 1 министърът на икономиката:

1. издава заповед за вписване на индустриалния парк в регистъра по чл. 21, ал. 1, или

2. уведомява оператора за наличието на нередовности в заявлението, като:

а) несъответствие на площта на индустриалния парк с изискванията по чл. 4, ал. 3;

б) отсъствие на информация по чл. 21, ал. 2;

в) несъответствие на приложените към заявлението документи по чл. 21, ал. 3, т. 1 и 2 с изискванията на този закон;

г) подаване на заявлението от лице, което не е оператор, или

д) подаване на заявлението без приложени документи по ал. 2.

(4) Когато в 30-дневен срок от уведомлението по ал. 3, т. 2 операторът не е отстранил нередовностите, министърът на икономиката издава заповед за отказ от вписване в регистъра по чл. 21, ал. 1. Министърът на икономиката издава заповед за вписване, съответно за отказ за вписване на индустриалния парк в срок до 5

работни дни след изтичането на срока по изречение първо. Заповедта се изпраща на оператора по електронен път и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Вписване на промени и публикуване на актуализирани документи се заявява в тримесечен срок от промяната, съответно от датата на актуализацията, като ал. 2-4 се прилагат съответно.

Глава трета

ИЗГРАЖДАНЕ НА ИНДУСТРИАЛЕН ПАРК

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава трета.

Чл. 31. (1) Дейности по изграждане (устройство планиране, инвестиционно проектиране и строителство за изграждане, развитие и поддържане) на индустриален парк по този закон може да се извършват след вписване на парка в Регистъра на индустриалните паркове.

(2) Дейностите по изграждане на индустриален парк се извършват поетапно въз основа на влезли в сила административни актове, свързани с неговото изграждане, при условията и по реда на приложимите закони и на този закон, след приключване на следните административни производства (административни услуги):

1. одобряване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на индустриалния парк, когато територията не е включена в кадастралната карта;

2. разрешаване изработването на ПУП на ИП, а когато това се изисква от ЗУТ и изискването е относимо за конкретен индустриален парк – и на предшестващо разрешение за изменение на общия устройствен план на общината;

3. одобряване на ПУП на ИП, а когато това се изисква от ЗУТ – и на предшестващо изменение на общия устройствен план на общината;

4. издаване на виза за проектиране за урегулиран поземлен имот на територията на индустриалния парк – в случаите, когато това се изисква с чл. 140 от ЗУТ;

5. одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж за отделни строежи на територията на парка, за които това се изисква от ЗУТ;

6. разрешаване ползването/разрешаване на въвеждането в експлоатация на отделни строежи на територията на парка, за които това се изисква от ЗУТ.

(3) При извършване на дейности по изграждане на индустриален парк се прилагат условията и редът, определени с този закон, както и условията и редът за издаване на административните актове, които в съответствие със специален закон са условие за издаване на актовете по ал. 2, включително, но не само:

1. за съгласуване на актовете по ал. 2;
2. за разрешаване на промяната на предназначението поземлени имоти в горски територии и земеделски земи, включени в територията на индустриалните паркове;
3. издавани при условията и по реда на глава шеста и седма на Закона за опазване на околната среда, по Закона за биологичното разнообразие, по Закона за управление на отпадъците, по Закона за водите и другите закони за опазване на околната среда;
4. за осигуряване на безопасност и опазване на човешкото здраве и материалните ценности, издавани при условията и по реда на Закона за здравето, на Закона за културното наследство, на Закона за храните, на Закона за ветеринарномедицинската дейност, на Закона за птиците, на Закона за движение по пътищата, на Закона за железопътния транспорт, на Закона за гражданското въздухоплаване, на Закона за електронните съобщения, на Закона за енергетиката и др. – в приложимите случаи, в зависимост от вида и устройството на индустриалния парк;
5. за предоставяне на изходни данни и други документи за признаване на права и задължения, необходими за изработване на устройствените планове и инвестиционните проекти за индустриалните паркове и за издаване на актовете по ал. 2.

(4) За издаване на административните актове по ал. 2 и 3 съответният административен орган, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, не може да изискват от заявителя предоставяне на информация или документи, които са налични при него или при друг орган, а ги осигурява служебно за нуждите на съответното производство.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 31.

Чл. 32. (1) При изграждане на индустриален парк административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, са длъжни при производствата по издаване на актовете по чл. 31, ал. 2 и 3 да осигурят извършването по електронен път чрез електронни средства, включително електронна поща, на:

1. подаването и публикуването на заявления и приложенията към тях;
2. действията по издаване на административните актове;
3. обявяването и публикуването на издадените актове;
4. публикуването на информация за влизането в сила на издадените актове.

(2) При извършване на административните производства по чл. 31, ал. 2 и 3 заявленията и приложенията към тях, за които със ЗУТ или с друг закон се изисква подписване, заверяване и/или подпечатване, се подписват с квалифициран електронен подпис, съответно се заверяват с

електронен печат по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и Съвета от 23 юли 2014 г.

(3) Административните органи или упълномощените от тях лица подписват с квалифициран електронен подпис крайните административните актове в производствата по чл. 31, ал. 2 и 3. Когато със ЗУТ или с друг закон се изисква подписване, заверяване и/или подпечатване на влезли в сила устройствени планове и техните изменения, на одобрени инвестиционни проекти или техните изменения и/или на други строителни книжа, административните органи или упълномощените от тях лица ги подписват с квалифициран електронен подпис, съответно ги заверяват с електронен печат.

(4) Влезлите в сила, подписани с квалифициран електронен подпис, съответно заверени с електронен печат, индивидуални административни актове, устройствени планове и инвестиционни проекти и техните изменения, строителни книжа и други документи по ал. 2 и 3, се смятат за еквивалентни на хартиен документ и за оригинал, допускат се като доказателство в административни и съдебни производства и се ползват с юридическата презумпция за тяхната автентичност и цялост, при условие че не съдържат никакви динамични елементи, които могат автоматично да ги променят.

(5) Компетентен орган, който издава административни актове по чл. 31, ал. 2 и 3, не може да откаже получаване и регистриране на заявление с приложенията към него, когато те отговарят на изискванията на ал. 2.

(6) За нуждите на хартиени архиви и регистри на устройствени планове, на инвестиционни проекти и на други строителни книжа административните органи изработват за своя сметка копия в графичен и писмен вид на електронните документи по ал. 2 и 3.

(7) Административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, които издават административните актове по чл. 31, ал. 2 и 3:

1. съвместяват изцяло по време административните производства по издаване на акт по чл. 31, ал. 3 със съответното административно производство по издаване на акт по чл. 31, ал. 2, за който са приложими;

2. не могат да изискват като условие за издаване на съответния акт доказателства за наличието на влязъл в сила друг административен акт, който по ЗУТ е основание за издаване на акт по чл. 31, ал. 2;

3. осигуряват незабавно безплатен публичен достъп на заинтересованите лица до публикуваните заявления и документи към тях във връзка с издаваните от тях административни актове, свързани с изграждането, развитието и поддържането на индустриалните паркове, до издадените от тях административни актове и до информацията за влезлите в сила издадени от тях административни актове.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 32, като в ал. 2 думите "Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и Съвета от 23 юли 2014 г." се заменят със "Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги".

Чл. 33. (1) Производството по издаване на административните актове по чл. 31, ал. 2 и 3 започва от:

1. датата на постъпване по електронен път на заявлението и приложенията към него в електронната система на съответния компетентен орган;

2. от датата на завеждането на заявлението и приложенията към него в деловодната система на органа, когато те са предоставени в деловодството на съответния компетентен орган на електронен носител.

(2) Административните производства за издаване на административни актове по чл. 31, ал. 2 и 3 се извършват:

1. при спазване на изискванията на този закон, на ЗУТ и на съответния специален закон;

2. в срок, който е с 50 на сто по-кратък от срока, определен със ЗУТ или със съответния специален закон, освен в случаите по чл. 34, ал. 3.

(3) Когато за административните производства по издаването на актове по чл. 31, ал. 2 и 3 със ЗУТ или със съответния специален закон се предвиждат срокове за процедури за осигуряване на обществен достъп или за обществено обсъждане на документи, за тези процедури се прилагат сроковете, определени със ЗУТ или със съответния закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 33, като:

1. В ал. 2, т. 2 думите "с 50 на сто" се заменят с "наполовина".

2. В ал. 3 след думите "определени със ЗУТ или със съответния" се добавя "специален".

Чл. 34. (1) При установяване на непълноти и неточности в заявлението и приложенията към него заявителят се уведомява по електронен път незабавно и се определя срок за отстраняване на нередовностите. Представените допълнително документи за отстраняване на нередовностите се вписват в електронната преписка на заявлението.

(2) При необходимост от отстраняване на нередовности, които възпрепятстват издаването на акта, заявителят отстранява нередовностите, прилага справка с мотивирани по законосъобразност обосновки срещу неприетите бележки. Поправената преписка или съответната поправена част от нея се изпраща на органа по електронен път. Повторното внасяне на документи след отстраняване на нередовности в заявлението и приложенията към него се регистрира от административния орган.

(3) При повторното внасяне на документи, с които се отстраняват нередовности в заявлението и приложенията към него, при издаване на административни актове по чл. 31, ал. 2 и 3 поправената преписка се проверява и административният акт се издава в 7-дневен срок от датата на регистриране по ал. 2 на повторното внасяне на документите за отстраняване на нередовности.

(4) В сроковете по ал. 3 и по чл. 33, ал. 2, т. 2 и ал. 3 административният орган се запознава с искането за издаване на административния акт и с приложенията към него, както и с резултатите от отстраняване на бележките и възраженията, ако има такива, и издава или отказва издаването на административния акт.

(5) Органът няма право да издава немотивиран отказ или мотивиран по целесъобразност отказ за издаване на административния акт.

(6) Административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, които издават административните актове по чл. 31, ал. 2 и 3, уведомяват незабавно по електронен път чрез електронни средства и при условията и по реда на Административнопроцесуалния кодекс заявителя, участвалите в производството лица и/или определените със ЗУТ заинтересувани лица за публикуваните по реда на чл. 32, ал. 1 актове и информация.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 34, като ал. 5 се изменя така:

"(5) Отказът на административния орган може да бъде само по законосъобразност и задължително се мотивират."

Глава четвърта ФУНКЦИОНИРАНЕ И РАЗВИТИЕ НА ИНДУСТРИАЛЕН ПАРК

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава четвърта.

Раздел I

Експлоатация и ползване на индустриален парк

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел I.

Чл. 35. (1) Дейностите по експлоатация на индустриалния парк, извършвани от оператора, включват:

1. управление и поддържане на затворените мрежи на техническа инфраструктура в съответствие с техническите изисквания, определени с приложимите нормативни актове за съответните елементи на техническата инфраструктура;

2. осигуряване на административно и друго обслужване на инвеститорите относно извършването на територията на парка дейности в съответствие с правилника за цялостната организация в индустриалния парк и със съответния договор за стопанска дейност;

3. оказване на съдействие на потребителите в индустриалния парк във връзка с административното обслужване на дейността им от страна на държавни и общински институции;

4. сключване на договорите за стопанска дейност, на договорите за партньорство и на договорите за услуги.

(2) Дейностите по експлоатация на индустриалния парк може да включват и:

1. строителство на елементи на затворените мрежи на техническата инфраструктура и дейности по изграждане на строежи за развитие на индустриалния парк;

2. сключване на договори с партньори за осигуряване на социални, административни и други обслужващи дейности и услуги на територията на индустриалния парк;

3. изграждане и поддържане на транспортния достъп и изграждане и поддържане на присъединяванията на елементи на затворената техническа инфраструктура на парка към налична външна техническа инфраструктура по чл. 64, ал. 1 от ЗУТ – когато е приложимо;

4. сключване на договор за обслужване с лица, притежавачи документ за извършване на дейности с отпадъци по чл. 35 от Закона за управление на отпадъците, за събиране и транспортиране на отпадъците, генерирани на територията на ИП, до съответните съоръжения и инсталации;

5. изграждане и поддържането на производствени и други сгради и съоръжения на територията на индустриалния парк;

6. други дейности - по преценка на собственика.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В чл. 35:

1. В ал. 1 т. 1 се отменя.

2. В чл. 35, ал. 2 се правят следните изменения:

а) в т. 1 думата „затворените“ се заменя с „вътрешните“;

б) в т. 3 думата „затворената“ се заменя с „вътрешната“.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 35:

Чл. 35. (1) Дейностите по експлоатация на индустриалния парк, извършвани от оператора, включват:

1. управление и поддържане на вътрешната техническа инфраструктура, притежавани от собственика на индустриалния

парк, в съответствие с техническите изисквания, определени с приложимите нормативни актове за съответните елементи на техническата инфраструктура;

2. осигуряване на административно и друго обслужване на инвеститорите относно извършването на територията на парка дейности в съответствие с правилника за цялостната организация в индустриалния парк и със съответния договор за стопанска дейност;

3. оказване на съдействие на потребителите в индустриалния парк във връзка с административното обслужване на дейността им от страна на държавни и общински институции;

4. сключване на договорите за стопанска дейност, на договорите за партньорство и на договорите за услуги.

(2) Дейностите по експлоатация на индустриалния парк може да включват и:

1. строителство на елементи на вътрешната техническа инфраструктура и дейности по изграждане на строежи за развитие на индустриалния парк;

2. сключване на договори с партньори за осигуряване на социални, административни и други обслужващи дейности и услуги на територията на индустриалния парк;

3. изграждане и поддържане на транспортния достъп и изграждане и поддържане на присъединяванията на елементи на вътрешната техническа инфраструктура на парка към налична външна техническа инфраструктура по чл. 64, ал. 1 от ЗУТ – когато е приложимо;

4. сключване на договор за обслужване с лица, притежаващи документ за извършване на дейности с отпадъци по чл. 35 от Закона за управление на отпадъците, за събиране и транспортиране на отпадъците, генерирани на територията на индустриалния парк, до съответните съоръжения и инсталации;

5. изграждане и поддържането на производствени и други сгради и съоръжения на територията на индустриалния парк;

6. други дейности - по преценка на собственика.

Чл. 36. (1) При условията и по реда на Закона за енергетиката, съответно на Закона за водите и на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, и при отсъствие на партньор, който предоставя комунални услуги, чрез елементи на затворените мрежи на техническата инфраструктура операторът може да изпълнява функциите на:

1. оператор на затворена електроразпределителна мрежа и/или на оператор на затворена газоразпределителна мрежа по смисъла на Закона за енергетиката;

2. ВиК оператор по смисъла на чл. 198о, ал. 6 от Закона за водите и чл. 2, ал. 3 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги на водоснабдителните и канализационните системи и съоръжения от затворените мрежи на техническата инфраструктура.

(2) Обстоятелството, че операторът ще изпълнява функциите по ал. 1, се посочва в договора за експлоатация. В тези случаи, ако операторът не е собственик, в полза на оператора се учредяват вещни права върху елементите на затворените мрежи на техническата инфраструктура, необходими за издаване на съответната лицензия по ал. 1, т. 1.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В чл. 36, ал. 1 и 2 думата „затворените“ се заменя с „вътрешните“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 36:

Чл. 36. (1) При условията и по реда на Закона за енергетиката, съответно на Закона за водите и на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, и при отсъствие на лице, което предоставя комунални услуги, чрез елементи на вътрешната техническа инфраструктура операторът може да изпълнява функциите на:

1. оператор на затворена електроразпределителна мрежа и/или на оператор на затворена газоразпределителна мрежа по смисъла на Закона за енергетиката;

2. ВиК оператор по смисъла на чл. 198о, ал. 6 от Закона за водите и чл. 2, ал. 3 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги на водоснабдителните и канализационните системи и съоръжения от вътрешната техническа инфраструктура.

(2) Обстоятелството, че операторът ще изпълнява функциите по ал. 1, се посочва в договора за експлоатация. В тези случаи, ако операторът не е собственик, в полза на оператора се учредяват вещни права върху елементите на вътрешната техническа инфраструктура, необходими за издаване на съответната лицензия по ал. 1, т. 1.

Чл. 37. Производствената дейност и дейностите, извършвани от партньорите на територията на индустриалния парк, се извършват при условията и по реда на правилника за цялостната организация в индустриалния парк и на съответния договор.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 37, като думите "и на съответния договор" се заличават.

Раздел II

Развитие на индустриален парк

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел II.

Чл. 38. Индустриален парк може да се развива относно извършваните на неговата територия производствени, спомагателни и общественообслужващи дейности чрез:

1. разширяване на територията на парка;
2. реструктуриране на парка;
3. преустройство на строежите на територията на парка.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 38:

Чл. 38. (1) Индустриален парк може да се развива относно извършваните на неговата територия производствени, спомагателни и общественообслужващи дейности чрез:

1. разширяване на територията на парка;
2. реструктуриране на парка;
3. преустройство на строежите на територията на парка.

(2) Дейностите по ал. 1 се извършват въз основа на административни актове, издадени след приключване на приложимите за всяка дейност административни производства по чл. 31, ал. 2, при условията, по реда и в сроковете по глава трета.

Чл. 39. Разширяване на територията на индустриален парк може да се извършва чрез изменение на ПУП на ИП с цел развитие на производствените дейности, увеличаване на обема и качеството на общественообслужващите дейности или увеличаване на възможностите на уличната мрежа на територията на индустриалния парк или на капацитета и качеството на другите затворени мрежи на техническата инфраструктура.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В чл. 39 думата „затворени“ се заменя с „вътрешни“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 39:

Чл. 39. Разширяване на територията на индустриален парк може да се извършва чрез изменение на ПУП на ИП с цел развитие на производствените дейности, увеличаване на обема и качеството на

общественообслужващите дейности или увеличаване на възможностите на транспортната техническа инфраструктура на територията на индустриалния парк или на капацитета и качеството на другите елементи на вътрешната техническа инфраструктура.

Чл. 40. Преструктурирането на индустриален парк може да се извършва с цел развитие на производствените дейности и за увеличаване на обема и качеството на общественотообслужващите дейности или на затворените мрежи на техническата инфраструктура чрез изменение на ПУП на ИП относно начина и характера на застрояването на отделни урегулирани поземлени имоти или на правилата и нормативите към ПУП на ИП, в т. ч. чрез:

1. образуване на нови и разделяне или обединяване на съществуващи урегулирани поземлени имоти;
2. промяна на съществуващо застрояване на един или повече урегулирани поземлени имоти за изграждане на нови сгради и съоръжения за производствени и спомагателни дейности, за общественотообслужващи дейности, както и за друго предназначение, което е свързано с експлоатацията и обслужването на индустриалния парк.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В чл. 40, в текста преди т. 1 думата „затворените“ се заменя с „вътрешните“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 40:

Чл. 40. Преструктурирането на индустриален парк може да се извършва с цел развитие на производствените дейности и за увеличаване на обема и качеството на общественотообслужващите дейности или на вътрешната техническа инфраструктура чрез изменение на ПУП на ИП относно начина и характера на застрояването на отделни урегулирани поземлени имоти или на правилата и нормативите към ПУП на ИП, включително чрез:

1. образуване на нови и разделяне или обединяване на съществуващи урегулирани поземлени имоти;
2. промяна на съществуващо застрояване на един или повече урегулирани поземлени имоти за изграждане на нови сгради и съоръжения за производствени и спомагателни дейности, за общественотообслужващи дейности, както и за друго предназначение, което е свързано с експлоатацията и обслужването на индустриалния парк.

Чл. 41. Преустройство на строежите на територията на индустриален парк може да се осъществява чрез изграждане на нови, реконструкция, пристрояване, надстрояване и основни ремонти на сгради и съоръжения, включително чрез основно обновяване по смисъла на § 5, т. 66 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ и чрез преустройство и промяна на предназначението на сгради и на строителни и технологични инсталации и съоръжения на територията на парка, в съответствие с основните изисквания към строежите по чл. 169, ал. 1 и 3 на ЗУТ.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 41.

Чл. 42. Дейностите по чл. 38 за развитие на индустриален парк се извършват въз основа на административни актове, издадени след приключване на приложимите за всяка дейност административни производства по чл. 31, ал. 2, при условията, по реда и в сроковете по глава трета.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 42, но предлага да бъде отхвърлен, тъй като е отразен на систематичното му място в чл. 38, ал. 2.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага наименованието на подразделението да се измени така: „Допълнителна разпоредба“.

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Производствена дейност“ е дейност за създаване на продукт чрез механично, физично или химично преобразуване (обработка или преработка) на суровини и материали с цел последваща реализация, както и дейността по разработване, проектиране, изграждане и изпитване на нови стоки, материали, технологии за производство и индустриални системи и други обекти на индустриалната собственост, както и за усъвършенстване на съществуващи продукти и технологии (развойна дейност), която се извършва чрез производствени сгради, инсталации и/или съоръжения върху определените с общ устройствен план производствено-складови територии и/или върху определените с подробен устройствен план поземлени имоти за производствени и складови дейности. Производствена дейност е и дейността по производство на електрическа енергия, както и складовата дейност.

2. „Сходни производствени дейности“ са дейности, за извършването на които се прилагат еднакви или сходни изисквания относно инфраструктурна обезпеченост и опазване на околната среда.

3. „Чувствителна информация“ е информацията, която представлява търговска тайна или друга информация, която поради извънредни, свързани със сигурността, или по технически причини, или поради чувствителен характер изисква специално ниво на защита.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 1, като в т. 1 думите "производствени сгради" се заличават.

§ 2. Заявителят по този закон има правата на възложител по ЗУТ.

Предложение от нар. пр. Даниела Савеклиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Параграф 2 от допълнителните разпоредби се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 2 да бъде отхвърлен.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 3. В срок до 6 месеца от влизането в сила на закона изпълнителният директор на БАИ създава Регистъра на индустриалните паркове в съответствие с чл. 21, ал. 1.

Предложение от нар. пр. Даниела Савеклиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 3 думите „изпълнителният директор на БАИ“ се заменят с „министърът на икономиката“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3, който става § 2:

§ 2. В 6-месечен срок от влизането в сила на закона министърът на икономиката създава регистъра по чл. 21, ал. 1.

Комисията предлага да се създаде нов § 3:

§ 3. В едногодишен срок от влизането в сила на закона, министърът на икономиката, съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството внасят за одобрение в Министерския съвет списъка по чл. 19, ал. 2, т. 3.

§ 4. (1) Дейността на създадените към датата на влизане в сила на закона индустриални зони, технологични паркове и други образувания, в които се извършват дейности, предвидени с този закон, може да се приведе в съответствие със закона чрез вписване в Регистъра на индустриалните паркове.

(2) За образуванията по ал. 1, дейността на които е приведена в съответствие със закона, не се прилагат разпоредбите на чл. 4, ал. 2, т. 2, чл. 5, ал. 3, чл. 10, чл. 13, ал. 1 и чл. 16, ал. 1, като:

1. площта не може да бъде по-малка от 200 дка;

2. придобитите към датата на подаване на заявлението за вписване права върху имоти на територията на образуванието, включително върху елементи на външна (улична и дворна) техническа инфраструктура по чл. 64, ал. 1 от ЗУТ, се запазват;

3. забраната в територията на индустриален парк да се включват поземлени имоти, които са предмет на съдебни спорове относно вещни права, не се прилага за съдебни спорове за неизпълнени инвестиционни проекти, сертифицирани по реда на Закона за насърчаване на инвестициите;

4. инвеститорът и операторът не сключват договор за стопанска дейност, когато правата и задълженията на инвеститор и собственик на индустриалния парк са уредени в договора за покупко-продажба/за други вещни права върху имота, придобит от инвеститора.

(3) За вписване на образувание по ал. 1 операторът представя данните по чл. 21, ал. 2, документите по чл. 22, ал. 3 и документ, който удостоверява съгласието на:

1. заварените потребители – с правилника за цялостната организация в индустриалния парк, и

2. инвеститорите, притежаващи право на собственост върху поземлени имоти, заемащи не по-малко от територията на образуванието – с избрания от собственика оператор, ако има такъв.

Предложение от нар. пр. Даниела Савеклиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 4 се създава ал. 4:

„(4) Заварените действащи подробни устройствени планове на индустриални паркове, индустриални зони, технологични паркове и други подобни образувания, които отговарят на условията по ал. 1 за вписване в Регистъра на индустриалните паркове, могат да се изменят с цел привеждането им в съответствие с изискванията на този закон по реда и условията, предвидени в Закона за устройство на територията.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4:

§ 4. (1) Създадените към датата на влизане в сила на закона индустриални зони и технологични паркове, може да бъдат вписани в регистъра по чл. 21, ал. 1, след представяне на информацията по чл. 21, ал. 2, документите по чл. 21, ал. 3 и документ, който удостоверява съгласието на не по-малко от половината инвеститори, притежаващи право на собственост върху поземлени имоти на територията на индустриалната зона или технологичния парк с правилника за цялостната организация в индустриалния парк и с изборния от собственика оператор, ако има такъв.

(2) При вписването по ал. 1 не се прилагат разпоредбите на:

1. член 4, ал. 2, чл. 13, ал. 1 и чл. 16, ал. 1, като:

а) площта не може да бъде по-малка от 200 дка;

б) придобитите към датата на подаване на заявлението за вписване права върху имоти на територията на индустриалната зона или технологичен парк, включително върху елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1 от ЗУТ се запазват;

в) инвеститорът и операторът не сключват договор за стопанска дейност, когато правата и задълженията на инвеститор и собственик на индустриалния парк са уредени в договора за покупко-продажба/за други вещни права върху имота, придобит от инвеститора.

2. член 5, ал. 3, когато съдебните спорове за вещни права са за неизпълнени инвестиционни проекти, сертифицирани по реда на Закона за насърчаване на инвестициите.

(3) Заварените действащи подробни устройствени планове на индустриални паркове, индустриални зони, технологични паркове и други подобни образувания, които отговарят на условията по ал. 1 за вписване в Регистъра на индустриалните паркове, могат да се изменят с цел привеждането им в съответствие с изискванията на този закон по реда и условията, предвидени в Закона за устройство на територията.

§ 5. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г., бр. 42, 80 и 109 от 2007 г., бр. 102 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 41 от 2010 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 38, 50, 60, 99 и 103 от 2012 г., бр. 15, 23, 66 и 109 от 2013 г., бр. 11, 60, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 60, 81 и 100 от 2015 г., бр. 32, 58 и 59 от 2016 г., бр. 9 и 93 от 2017 г., бр. 62, 80 и 105 от 2018 г. и бр. 60 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 17, ал. 8 думите „една икономическа агломерация“ се заменят с „един индустриален парк или на една бизнес зона“.

2. В § 1 т. 48 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5.

§ 6. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 от 2001 г. на Конституционния съд - бр. 38 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.; Решение № 6 от 2013 г. на Конституционния съд - бр. 65 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г., бр. 52, 60 и 61 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 21, 64, 77 и 90 от 2018 г., бр. 25, 44, 60, 61, 79 и 94 от 2019 г.; Решение № 9 от 2019 г. на Конституционния съд - бр. 98 от 2019 г.; изм. и доп., бр. 28, 34 и 44 от 2020 г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 54, ал. 3 след думите „или за приоритетен инвестиционен проект“ се поставя запетая и се добавя „и в случаите, когато имотите са включени в територията на индустриален парк, регистриран по Закона за индустриалните паркове”.

2. В § 1 от допълнителните разпоредби думите „индустриални зони или технологични паркове“ се заменят с „индустриални зони, технологични паркове или индустриални паркове по Закона за индустриалните паркове“.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В § 6 т. 1 се изменя така:

„1. В чл. 54, ал. 3 след думите „или за приоритетен инвестиционен проект“ се добавя „и в случаите, когато имотите са включени в територията на индустриален парк, регистриран по Закона за индустриалните паркове или за изграждане и експлоатация на енергиен обект за производство на енергия от възобновяеми източници“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 6.

§ 7. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59, 66 и 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г., бр. 42, 47 и 105 от 2016 г., бр. 51, 58, 102 и 103 от 2017 г., бр. 7, 38, 57, 64, 77, 83, 91 и 103 от 2018 г., бр. 17, 41 и 79 от 2019 г. и бр. 25, 38 и 57 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 30 се създават ал. 7-12:

„(7) Цените за достъп и/или за пренос през затворена електроразпределителна/газоразпределителна мрежа не подлежат на утвърждаване от Комисията преди тяхното прилагане от съответния оператор на затворена електроразпределителна/газоразпределителна мрежа.

(8) Операторът на затворена електроразпределителна мрежа прилага цени за достъп и/или за пренос през тази мрежа, които не са по-високи от цените за достъп и/или пренос през електроразпределителната мрежа на оператора, от чиято лицензионна територия е изключена територията на индустриалния парк при издаването на лицензия за дейността „разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа“ за този парк.

(9) Операторът на затворена газоразпределителна мрежа прилага цени за достъп и/или за пренос през тази мрежа, които не са по-високи от цените за достъп и/или пренос през газоразпределителната мрежа на оператора, от чиято лицензионна територия е изключена територията на индустриалния парк при издаването на лицензия за дейността „разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа“ за този парк.

(10) В случай че при издаването на лицензия за дейността „разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа“ за индустриален парк, територията на този парк не е изключена от територията на издадена лицензия за дейността „разпределение на природен газ“, както и в случай че затворена газоразпределителна мрежа не е присъединена към друга мрежа, операторът на затворената газоразпределителна мрежа прилага цени за достъп и/или за пренос през тази мрежа, които не са по-високи от най-високите цени за достъп и/или за пренос през мрежа, на която и да е лицензионна територия.

(11) Всеки потребител на затворена електроразпределителна/газоразпределителна мрежа може да поиска от Комисията да преразгледа цените за достъп и/или за пренос, които съответният оператор на затворена електроразпределителна/газоразпределителна мрежа прилага, и да утвърди цени на този оператор за определен срок.

(12) След изтичането на срока по ал. 11 операторът на затворената електроразпределителна/газоразпределителна мрежа прилага правилата по ал. 7-10.“

2. В чл. 39:

а) в ал. 1 се създава т. 3а:

„3а. разпределение на електрическа енергия или природен газ в затворена електроразпределителна или затворена газоразпределителна мрежа;“

б) в ал. 5 се създава т. 4а:

„4а. разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа;“.

3. В чл. 43 се създават ал. 13 и 14:

„(13) За територията на индустриален парк, когато дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или по причини, свързани с безопасността, или когато разпределението на електрическа енергия или природен газ се осъществява основно за собственика, оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия, се издава лицензия за:

1. разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа;

2. разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа.

(14) Лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа и лицензия за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа се издават по преценка на комисията при условията и по реда на наредбата по чл. 60."

4. В чл. 44 се създава ал. 5:

„(5) На едно и също лице може да бъде издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа и лицензия за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа.“

5. Създава се чл. 51а:

„Чл. 51а. (1) Комисията по своя инициатива открива производство за изменение на издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия, съответно за разпределение на природен газ, в чиято обособена територия се намира индустриалният парк, за територията на който е подадено заявление за издаване на лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа, съответно на лицензия за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа.

(2) Комисията уведомява писмено лицензианта за откриване на производството по ал. 1 за изменение на лицензията за разпределение на електрическа енергия или на природен газ.

(3) Комисията изменя съществуваща лицензия за разпределение на електрическа енергия, съответно съществуваща лицензия за разпределение на природен газ, като от нейната територия изключва територията на индустриалния парк, за чиято територия е подадено заявление за издаване на лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа, съответно на лицензия за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа, ако лицето, което е подало съответното заявление, отговаря на условията за осъществяване на дейността.

(4) Комисията се произнася с едно решение по производство по ал. 1 и по подаденото заявление за издаване на лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа,

съответно по производство по ал. 1 и по подаденото заявление за издаване на лицензия за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа, за същия индустриален парк.

(5) В случай че индустриалният парк, за чиято територия е подадено заявление за издаване на лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа, съответно заявление за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа, не отговаря на условията по чл. 43, ал. 13 и/или лицето, което е подало заявление за издаване на такива лицензии, не отговаря на условията по чл. 40, комисията отказва да издаде лицензии и прекратява откритото производство по ал. 1.“

6. В чл. 83, ал. 1, т. 5 след думите „оператора на електроразпределителната мрежа“ се поставя запетая и се добавя „оператора на затворена електроразпределителна мрежа“.

7. Създава се чл. 88а:

„Чл. 88а. (1) Разпределението на електрическа енергия и експлоатацията на затворените електроразпределителни мрежи се осъществяват от оператори на затворени електроразпределителни мрежи, лицензирани за извършване на разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа.

(2) Операторът на затворена електроразпределителна мрежа има правата и задълженията на оператор на електроразпределителна мрежа с изключение на тези по чл. 90 и чл. 104а, ал. 3.

(3) Операторът на затворена електроразпределителна мрежа няма право да извършва разпределение на електрическа енергия за снабдяване на битови клиенти, освен при несистемно ползване на мрежата от малък брой битови клиенти, които работят по трудово или друго правоотношение за ползвател на затворената електроразпределителна мрежа и се намират на територията на индустриалния парк.

(4) Експлоатацията на затворените разпределителни мрежи се осъществява съгласно правилата по чл. 83, ал. 1, т. 5.

(5) Затворените разпределителни мрежи се считат за разпределителни мрежи.”

8. В чл. 92 се създава т. 6а:

„6а. оператор на затворена електроразпределителна мрежа;“.

9. В чл. 100, ал. 1 след думата „електропреносната“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а след думата „електроразпределителните“ се добавя „и затворените електроразпределителни“.

10. В чл. 101, ал. 2 след думите „електроразпределителните мрежи“ се добавя „и операторите на затворените електроразпределителни мрежи“.

11. В чл. 104:

а) в ал. 1 след думата „електроразпределителната“ се добавя „или затворената електроразпределителна“;

б) в ал. 2 след думите „електроразпределителни мрежи“ се добавя „и затворените електроразпределителни мрежи“.

12. В чл. 116а, ал. 1 се създава изречение второ:

„Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини обекти на оператор на затворена електроразпределителна мрежа.“

13. В чл. 120, ал. 1 след думите „електропреносната“ се поставя запетая и думите „мрежа или на оператора на“ се заличават, а след думата „електроразпределителна“ се добавя „или затворена електроразпределителна“.

14. В чл. 169:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Разпределението на природен газ и експлоатацията на затворените газоразпределителни мрежи се осъществяват от операторите на затворени газоразпределителни мрежи, получили лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 3а.“

15. В чл. 171 ал. 2 се изменя така:

„(2) Експлоатацията на газоразпределителни мрежи се осъществява съгласно правила за управление на газоразпределителни мрежи, които включват и правила за управление на затворени газоразпределителни мрежи, приети от комисията по предложение на операторите на газоразпределителни мрежи и на операторите на затворени газоразпределителни мрежи.“

16. Създава се чл. 171а:

„Чл. 171а. (1) Операторът на затворена газоразпределителна мрежа има правата и задълженията на оператор на газоразпределителна мрежа с изключение на тези по чл. 183б.

(2) Операторът на затворена газоразпределителна мрежа няма право да извършва разпределение на природен газ за снабдяване на битови клиенти, освен при несистемно ползване на мрежата от малък брой битови клиенти, които работят по трудово или друго правоотношение за ползвател на затворената газоразпределителната мрежа и се намират на територията на индустриалния парк.

(3) Затворените газоразпределителни мрежи се считат за газоразпределителни мрежи.“

17. В чл. 174 след думата „газопреносна“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а след думата „газоразпределителни“ се добавя „и затворени газоразпределителни“.

18. В чл. 175, ал. 1 се създава т. 6а:

„6а. оператори на затворени газоразпределителни мрежи;“.

19. В чл. 180, ал. 1 след думата „газоразпределителна“ се добавя „и затворена газоразпределителна“.

20. В чл. 185:

а) в ал. 2 след думите „газоразпределителна мрежа“ се поставя запетая и се добавя „както и на всяка затворена газоразпределителна мрежа“;

б) в ал. 3 след думите „газоразпределителните мрежи“ се поставя запетая и се добавя „затворените газоразпределителни мрежи“.

21. В чл. 192 думите „газопреносни и газоразпределителни мрежи“ се заменят с „газопреносни, газоразпределителни и затворени газоразпределителни мрежи“.

22. В чл. 195:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Измерването на количеството природен газ за клиентите, присъединени към затворените газоразпределителни мрежи, се извършва със средства за търговско измерване - собственост на операторите на затворените газоразпределителни мрежи.“;

б) досегашните ал. 3, 4 и 5 стават съответно ал. 4, 5 и 6.

23. В чл. 197, ал. 1 след думата „газоразпределителните“ се добавя „и затворените газоразпределителни“.

24. Създава се чл. 197а:

„Чл. 197а. (1) Операторът на газопреносната мрежа, съответно операторът на газоразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини затворена газоразпределителна мрежа.

(2) Операторът на затворена газоразпределителна мрежа е длъжен да присъединява обекти на клиенти на природен газ, като в никакъв случай не може да отказва присъединяване.“

25. В чл. 199, ал. 1 след думата „клиенти“ се поставя запетая и се добавя „обектите на оператори на затворени газоразпределителни мрежи“.

26. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) създават се т. 24д и 24е:

„24д. „Затворена електроразпределителна мрежа“ е мрежа, която служи за разпределение на електрическа енергия на територията на индустриален парк, когато дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или по причини, свързани с безопасността, или когато разпределението на електрическа енергия се осъществява основно за собственика, за оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия на територията на индустриалния парк.

24е. „Затворена газоразпределителна мрежа“ е мрежа, която служи за разпределение на природен газ на територията на индустриален парк, когато дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или по причини, свързани с безопасността, или когато разпределението на природен газ се осъществява основно за собственика, за оператора на

мрежата или за свързани с тях предприятия на територията на индустриалния парк.“;

б) създава се т. 26б:

„26б. „Индустриален парк“ е индустриален парк, вписан в Регистъра на индустриалните паркове.“;

в) в т. 34б:

аа) в буква „а“ след думите „лице – оператор на електроразпределителна мрежа“ се добавя „включително и на затворена електроразпределителна мрежа“ и се поставя запетая;

бб) в буква „б“ след думите „лице – оператор на газоразпределителна мрежа“ се добавя „включително и на затворена газоразпределителна мрежа“ и се поставя запетая.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В § 7:

а) създава се нова т. 9:

„9. В чл. 95а, ал. 1 след думите „94а, ал. 1“ се добавя „включително на крайни клиенти на индустриален парк, за чиято територия е издадена лицензия за дейността разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа и чиято територия е изключена от територията на този краен снабдител“.

б) В т. 26 б. „а“ се изменя така:

„а) създават се т. 24д и 24е:

„24д. „Затворена електроразпределителна мрежа“ е мрежа, която служи за разпределение на електрическа енергия на територията на индустриален парк или на географски обособен промишлен обект, когато дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или по причини, свързани с безопасността, или когато разпределението на електрическа енергия се осъществява основно за собственика, за оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия на територията на индустриалния парк или на географски обособен промишлен обект.

24е. „Затворена газоразпределителна мрежа“ е мрежа, която служи за разпределение на природен газ на територията на индустриален парк или на географски обособен промишлен обект, когато дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или по причини, свързани с безопасността, или когато разпределението на природен газ се осъществява основно за собственика, за оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия на територията на индустриалния парк или на географски обособен промишлен обект.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Димитър Бойчев, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 7, т. 26 се създава нова буква „а“:

„а) 11б. „географски обособен промишлен обект“ е обект или обекти, разположени на обособена територия, която с устройствен план или схема за пространствено развитие е определена за промишлена или индустриална зона.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 7:

§ 7. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59, 66 и 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г., бр. 42, 47 и 105 от 2016 г., бр. 51, 58, 102 и 103 от 2017 г., бр. 7, 38, 57, 64, 77, 83, 91 и 103 от 2018 г., бр. 17, 41 и 79 от 2019 г. и бр. 25, 38 и 57 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 30 се създават ал. 7-12:

„(7) Цените за достъп и/или за пренос през затворена електроразпределителна или газоразпределителна мрежа не подлежат на утвърждаване от комисията преди тяхното прилагане от съответния оператор на затворена електроразпределителна или газоразпределителна мрежа.

(8) Операторът на затворена електроразпределителна мрежа прилага цени за достъп и/или за пренос през тази мрежа, които не са по-високи от цените за достъп и/или пренос през електроразпределителната мрежа на оператора, от чиято лицензионна територия е изключена територията, за която е издадена лицензия за дейността „разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа“.

(9) Операторът на затворена газоразпределителна мрежа прилага цени за достъп и/или за пренос през тази мрежа, които не са по-високи от цените за достъп и/или пренос през газоразпределителната мрежа на оператора, от чиято лицензионна територия е изключена територията, за която е издадена лицензия за дейността „разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа“.

(10) Когато при издаването на лицензия за дейността „разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа“, територията на тази мрежа не е изключена от територията на издадена лицензия за дейността „разпределение на природен газ“, както и в случай че затворена газоразпределителна мрежа не е

присъединена към друга мрежа, операторът на затворената газоразпределителна мрежа прилага цени за достъп и/или за пренос през тази мрежа, които не са по-високи от най-високите цени за достъп и/или за пренос през мрежа, на която и да е лицензионна територия.

(11) Всеки потребител на затворена електроразпределителна или газоразпределителна мрежа може да поиска от комисията да преразгледа цените за достъп и/или за пренос, които съответният оператор на затворена електроразпределителна или газоразпределителна мрежа прилага, и да утвърди цени на този оператор за определен срок.

(12) След изтичането на срока по ал. 11 операторът на затворената електроразпределителна или газоразпределителна мрежа прилага правилата по ал. 7-10.“

2. В чл. 39:

а) в ал. 1 се създава нова т. 8:

„8. разпределение на електрическа енергия или природен газ в затворена електроразпределителна или затворена газоразпределителна мрежа;“

б) в ал. 5 се създава т. 4а:

„4а. разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа;“.

3. В чл. 43 се създават ал. 13 и 14:

„(13) За територията на индустриален парк или на географски обособен промишлен обект, когато дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или по причини, свързани с безопасността, или когато разпределението на електрическа енергия или природен газ се осъществява основно за собственика, оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия, се издава лицензия за:

1. разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа;

2. разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа.

(14) Лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа и лицензия за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа се издават от комисията при условията и по реда на наредбата по чл. 60.“

4. В чл. 44 се създава ал. 5:

„(5) На едно и също лице може да бъде издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена

електроразпределителна мрежа и лицензия за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа.“

5. Създава се чл. 51а:

„Чл. 51а. (1) Комисията по своя инициатива открива производство за изменение на издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия, съответно за разпределение на природен газ, на чиято територия е обособената територия, за която е подадено заявление за издаване на лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа, съответно на лицензия за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа.

(2) Комисията уведомява писмено лицензианта за откриване на производството по ал. 1 за изменение на лицензията за разпределение на електрическа енергия или на природен газ.

(3) Комисията изменя съществуваща лицензия за разпределение на електрическа енергия, съответно съществуваща лицензия за разпределение на природен газ, като от нейната територия изключва територията, за която е подадено заявление за издаване на лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа, съответно на лицензия за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа, ако лицето, което е подало съответното заявление, отговаря на условията за осъществяване на дейността.

(4) Комисията се произнася с едно решение по производство по ал. 1 и по подаденото заявление за издаване на лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа, съответно за издаване на лицензия за разпределение на природен газ в затворена газоразпределителна мрежа.

(5) В случай че заявлението по ал. 1 не отговаря на условията по чл. 43, ал. 13 и/или лицето, което е подало заявлението, не отговаря на условията по чл. 40, комисията отказва да издаде лицензии и прекратява производството.“

6. В чл. 83, ал. 1, т. 5 след думите „оператора на електроразпределителната мрежа“ се поставя запетая и се добавя „оператора на затворена електроразпределителна мрежа“.

7. Създава се чл. 88а:

„Чл. 88а. (1) Разпределението на електрическа енергия и експлоатацията на затворените електроразпределителни мрежи се осъществяват от оператори на затворени електроразпределителни мрежи, лицензирани за извършване на разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа.

(2) Операторът на затворена електроразпределителна мрежа има правата и задълженията на оператор на електроразпределителна мрежа с изключение на тези по чл. 90 и чл. 104а, ал. 3.

(3) Операторът на затворена електроразпределителна мрежа няма право да извършва разпределение на електрическа енергия за снабдяване на битови клиенти, освен при несистемно ползване на мрежата от малък брой битови клиенти, които работят по трудово или друго правоотношение за ползвател на затворената електроразпределителна мрежа и се намират на територията на затворената електроразпределителна мрежа.

(4) Експлоатацията на затворените разпределителни мрежи се осъществява съгласно правилата по чл. 83, ал. 1, т. 5.

(5) Затворените разпределителни мрежи се считат за разпределителни мрежи.”

8. В чл. 92 се създава т. ба:

„ба. оператор на затворена електроразпределителна мрежа;“.

9. В чл. 95а, ал. 1 след думите „94а, ал. 1“ се добавя „включително на крайни клиенти снабдявани на територия, за която е издадена лицензия за дейността разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа и чиято територия е изключена от територията на този краен снабдител“.

10. В чл. 100, ал. 1 след думата „електропреносната“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а след думата „електроразпределителните“ се добавя „и затворените електроразпределителни“.

11. В чл. 101, ал. 2 след думите „електроразпределителните мрежи“ се добавя „и операторите на затворените електроразпределителни мрежи“.

12. В чл. 104:

а) в ал. 1 след думата „електроразпределителната“ се добавя „или затворената електроразпределителна“;

б) в ал. 2 след думите „електроразпределителни мрежи“ се добавя „и затворените електроразпределителни мрежи“.

13. Създава се чл. 116б:

„Чл. 116б. (1) Операторът на електропреносната мрежа, съответно оператор на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини затворена електроразпределителна мрежа.

(2) Оператор на затворена електроразпределителна мрежа е длъжен да присъединява обекти на производители и клиенти на електрическа енергия, разположени на територията на затворената електроразпределителна мрежа.

(3) Условието и реда за присъединяване на обектите по ал. 1 и 2 се уреждат по чл. 116а, ал. 2 и 3.“

14. В чл. 120 ал. 1 се изменя така:

"(1) Електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента."

15. В чл. 169:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Разпределението на природен газ и експлоатацията на затворените газоразпределителни мрежи се осъществяват от операторите на затворени газоразпределителни мрежи, получили лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 8.“

16. В чл. 171 ал. 2 се изменя така:

„(2) Експлоатацията на газоразпределителни мрежи и на затворени газоразпределителни мрежи се осъществява съгласно правила за управление на газоразпределителни мрежи, приети от комисията по предложение на операторите на газоразпределителни мрежи и на операторите на затворени газоразпределителни мрежи.“

17. Създава се чл. 171а:

„Чл. 171а. (1) Операторът на затворена газоразпределителна мрежа има правата и задълженията на оператор на газоразпределителна мрежа с изключение на тези по чл. 183б.

(2) Операторът на затворена газоразпределителна мрежа няма право да извършва разпределение на природен газ за снабдяване на битови клиенти, освен при несистемно ползване на мрежата от малък брой битови клиенти, които работят по трудово или друго правоотношение за ползвател на затворената газоразпределителна мрежа и се намират на територията на затворената газоразпределителна мрежа.

(3) Затворените газоразпределителни мрежи се считат за газоразпределителни мрежи.“

18. В чл. 174 след думата „газопреносна“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а след думата „газоразпределителни“ се добавя „и затворени газоразпределителни“.

19. В чл. 175, ал. 1 се създава нова т. 2:

„2. оператори на затворени газоразпределителни мрежи;“.

20. В чл. 180, ал. 1 след думата „газоразпределителна“ се добавя „и затворена газоразпределителна“.

21. В чл. 185:

а) в ал. 2 след думите „газоразпределителна мрежа“ се поставя запетая и се добавя „както и на всяка затворена газоразпределителна мрежа“;

б) в ал. 3 след думите „газоразпределителните мрежи“ се поставя запетая и се добавя „затворените газоразпределителни мрежи“.

22. В чл. 192 думите „газопреносни и газоразпределителни мрежи“ се заменят с „газопреносни, газоразпределителни и затворени газоразпределителни мрежи“.

23. В чл. 195:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Измерването на количеството природен газ за клиентите, присъединени към затворените газоразпределителни мрежи, се извършва със средства за търговско измерване - собственост на операторите на затворените газоразпределителни мрежи.“;

б) досегашните ал. 3, 4 и 5 стават съответно ал. 4, 5 и 6.

24. В чл. 197, ал. 1 след думата „газоразпределителните“ се добавя „и затворените газоразпределителни“.

25. Създава се чл. 197а:

„Чл. 197а. (1) Операторът на газопреносната мрежа, съответно оператор на газоразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини затворена газоразпределителна мрежа.

(2) Оператор на затворена газоразпределителна мрежа е длъжен да присъединява обекти на клиенти на природен газ на територията затворената газоразпределителна мрежа.

(3) Присъединяването на обектите по ал. 1 и 2 се извършва при условията и по реда на наредбата по чл. 196, ал. 1.“

26. В чл. 199, ал. 1 след думата „клиенти“ се поставя запетая и се добавя „обектите на оператори на затворени газоразпределителни мрежи“.

27. В чл. 220, ал. 1 думите „чл. 195, ал. 4“ се заменят с „чл. 195, ал. 5“.

28. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) създава се т. 11б:

„11б. „географски обособен промишлен обект“ е обект или обекти, разположени на обособена територия, която с устройствен план или схема за пространствено развитие е определена за промишлена или индустриална зона.“

б) създават се т. 24е и 24ж:

„24е. „Затворена електроразпределителна мрежа“ е мрежа, която служи за разпределение на електрическа енергия на територията на индустриален парк или на географски обособен промишлен обект, когато дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или по причини, свързани с безопасността, или когато разпределението на електрическа енергия се осъществява основно за собственика, за оператора на мрежата или за свързани с

тях предприятия на територията на индустриалния парк или на географски обособен промишлен обект.

24ж. „Затворена газоразпределителна мрежа“ е мрежа, която служи за разпределение на природен газ на територията на индустриален парк или на географски обособен промишлен обект, когато дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или по причини, свързани с безопасността, или когато разпределението на природен газ се осъществява основно за собственика, за оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия на територията на индустриалния парк или на географски обособен промишлен обект.“

в) създава се т. 26б:

„26б. „Индустриален парк“ е индустриален парк, вписан в регистъра по чл. 21, ал. 1 от Закона за индустриалните паркове.“;

г) в т. 34б:

аа) в буква „а“ след думите „лице – оператор на електроразпределителна мрежа“ се добавя „включително и на затворена електроразпределителна мрежа“ и се поставя запетая;

бб) в буква „б“ след думите „лице – оператор на газоразпределителна мрежа“ се добавя „включително и на затворена газоразпределителна мрежа“ и се поставя запетая.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

Създава се нов § 8:

§ 8. За географски обособен промишлен обект, въведен в експлоатация до 2000 година, може да бъде издадена лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 3а от Закона за енергетиката при специални условия и ред, определени от Комисията за енергийно и водно регулиране в наредбата по чл. 60 от Закона за енергетиката.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 8:

§ 8. За дейността разпределение на електрическа енергия и/или природен газ в затворена електроразпределителна или газоразпределителна мрежа в географски обособен промишлен обект, въведен в експлоатация до 2000 година, може да бъде издадена лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 8 от Закона за енергетиката при специални условия и ред, определени от Комисията за енергийно и водно регулиране в наредбата по чл. 60 от Закона за енергетиката.

§ 8. Подзаконовите нормативни актове и общите административни актове по прилагането на Закона за енергетиката се привеждат в

съответствие с разпоредбите на § 7 в шестмесечен срок от влизането му в сила.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 8 да бъде отхвърлен.

§ 9. В Закона за защитените територии (обн., ДВ, бр. 133 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 98 от 1999 г., бр. 28, 48 и 78 от 2000 г., бр. 23, 77 и 91 от 2002 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 30 и 65 от 2006 г., бр. 24 и 62 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 19, 80 и 103 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 38, 27 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 61 от 2015 г., бр. 58 и 96 от 2017 г., бр. 77 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.), в § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби думите „промишлени зони“ се заменят със „индустриални паркове“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9.

§ 10. В Закона за насърчаване на инвестициите (обн., ДВ, бр. 97 от 1997 г.; попр., бр. 99 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 29 от 1998 г., бр. 153 от 1998 г., бр. 110 от 1999 г., бр. 28 от 2002 г., бр. 37 от 2004 г.; попр., бр. 40 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 34, 59, 65, 80, 82 и 86 от 2006 г., бр. 42 и 53 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 41, и 82 от 2009 г., бр. 18, 88 и 100 от 2010 г., бр. 38, 45 и 82 от 2012 г., бр. 15, 16 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 32 и 61 от 2015 г., бр. 85 и 96 от 2017 г., бр. 20 от 2018 г., бр. 44 от 2019 г. и бр. 21 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2 т. 8 се отменя.

2. В чл. 10, ал. 2, т. 9 думите „зони или технологични паркове с необходимата техническа инфраструктура за привличане на инвестиции за“ се заменят с „паркове, вписани в Регистъра на индустриалните паркове“ и след тях се поставя запетая.

3. В чл. 11б, т. 7, буква „б“ думите „терени и индустриални зони“ се заменят със „свободни терени за индустриални паркове, индустриални зони и технологични паркове“.

4. В чл. 14, ал. 3, изречение трето, думата „технологични“ се заменя с „индустриални“.

5. В чл. 22а, ал. 7 накрая се поставя запетая и се добавя „освен за инвестиционен проект, предвиждащ изграждане на индустриален парк“.

6. В чл. 22б ал. 1 се изменя така:

„(1) По предложение на министъра на икономиката Министерският съвет може да отпуска средства за финансово подпомагане изграждането на елементи на техническата инфраструктура - публична общинска или държавна собственост, от най-близо изградения елемент на инфраструктурата до границите на:

1. имота за осъществяване на инвестиция от клас "А";

2. индустриален парк, вписан в Регистъра на индустриалните паркове.“

7. В чл. 22е:

а) в ал. 1, т. 3 накрая се добавя „или изграждане на индустриални паркове, вписани в Регистъра на индустриалните паркове“;

б) алинея 4 се изменя така:

„(4) Предложението по ал. 3 се внася в Министерския съвет въз основа на постъпило писмено искане от инвеститор с инвестиционен проект по ал. 1, т. 1-3, както и от заинтересовани органи на териториалната изпълнителна власт и на местното самоуправление по местонахождение на инвестицията. В случаите по ал. 1, т. 3, когато индустриалният парк е предназначен за привличане на инвестиции в научни изследвания и/или образование, и/или информационни технологии, включително иновационни дейности за технологично обновяване на производствени продукти и технологии – предложението се внася и въз основа на писмено искане от висше училище или друга академична организация.“

8. В Допълнителните разпоредби:

а) в § 1:

аа) точка 12 се изменя така:

„12. Индустриален парк“ е индустриален парк, вписан в Регистъра на индустриалните паркове по Закона за индустриалните паркове.“;

бб) точка 13 се отменя;

б) параграф 1а се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10, като в т. 8, подточка "аа" думите "Регистъра на индустриалните паркове по" се заменя с "регистъра по чл. 21, ал. 1 от".

§ 11. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74 от 2005 г., бр. 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12, 32, 19, 35, 47, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 46 и 61 от 2010 г., бр. 35 и 42 от 2011 г., бр. 32, 38, 53 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27 и 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от 2014 г., бр. 62, 95, 96 и 101 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 12, 58 и 76 от 2017 г., бр. 96, 53, 77 и 98 от 2018 г., бр. 1, 17 и 24 от 2019 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 36 от 2019 г.; изм. и доп., бр. 79, 81 и 101 от 2019 г. и бр. 21 и 54 от 2020 г.), в приложение № 2 към чл. 93, ал. 1, т. 1 и 2, т. 10 буква „а“ се изменя така:

„а) за изграждане на индустриални паркове;“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 11.

§ 12. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005

г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41, 53 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77, 82 и 99 от 2012 г., бр. 15, 24, 27, 28, 66 и 109 от 2013 г., бр. 49, 53, 98 и 105 от 2014 г., бр. 35, 61, 62, 79 и 101 от 2015 г., бр. 15 и 51 от 2016 г., бр. 13, 63, 92, 96 и 103 от 2017 г., бр. 21, 28, 55 и 108 от 2018 г., бр. 1, 24, 25, 41, 44, 62 и 101 от 2019 г. и бр. 17, 21, 60 и 62 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7, ал. 1 думите „(населени места и селищни образувания)“ се заменят с „(населени места, селищни образувания и индустриални паркове извън границите на населените места и селищните образувания)“.

2. В чл. 69 след думите „курортни зони“ се поставя запетая и се добавя „индустриални паркове“.

3. В чл. 111 се създава ал. 3:

„(3) За индустриален парк, който е извън границите на населените места и селищните образувания, се разработва специализиран подробен устройствен план на индустриалния парк в съответствие със Закона за индустриалните паркове, когато паркът е вписан в Регистъра на индустриалните паркове по същия закон.“

4. В чл. 205, т. 6 след думите „за изграждане на“ се добавя „индустриални паркове по Закона за индустриалните паркове“ и се поставя запетая.

Предложение от нар. пр. Даниела Савеклиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 12:

1. Създава се нова т. 4:

„4. В чл. 134, ал. 1 се създава нова т. 7:

„7. са налице условията за създаване на индустриален парк по смисъла на Закона за индустриалните паркове.“

2. Досегашната т. 4 става т. 5.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 12:

§ 12. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41, 53 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77, 82 и 99 от 2012 г., бр. 15, 24, 27, 28, 66 и 109 от 2013 г., бр. 49, 53, 98 и 105 от 2014 г., бр. 35, 61, 62, 79 и 101 от 2015 г., бр. 15 и 51 от 2016 г., бр. 13, 63, 92, 96 и 103 от 2017 г., бр. 21,

28, 55 и 108 от 2018 г., бр. 1, 24, 25, 41, 44, 62 и 101 от 2019 г. и бр. 17, 21, 60 и 62 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7, ал. 1 думите „(населени места и селищни образувания)“ се заменят с „(населени места, селищни образувания и индустриални паркове извън границите на населените места и селищните образувания)“.

2. В чл. 69 след думите „курортни зони“ се поставя запетая и се добавя „индустриални паркове“.

3. В чл. 111 се създава ал. 4:

„(4) За индустриален парк, който е извън границите на населените места и селищните образувания, се разработва специализиран подробен устройствен план на индустриалния парк в съответствие със Закона за индустриалните паркове, когато паркът е вписан в регистъра по чл. 21, ал. 1 от Закона за индустриалните паркове.“

4. В чл. 134, ал. 1 се създава нова т. 7:

„7. са налице условията за създаване на индустриален парк по смисъла на Закона за индустриалните паркове.“

5. В чл. 205, т. 6 след думите „за изграждане на“ се добавя „индустриални паркове по Закона за индустриалните паркове“ и се поставя запетая.

§ 13. В Закона за опазване на земеделските земи (обн., ДВ, бр. 35 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 14 и 26 от 2000 г., бр. 28 от 2001 г. бр. 112 от 2003 г., бр. 18, 29 и 30 от 2006 г., бр. 13 и 64 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 10 и 103 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 19 и 39 от 2011 г., бр. 22, 38 и 91 от 2012 г., бр. 27 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 61 и 100 от 2015 г., бр. 61 от 2016 г., бр. 58 и 96 от 2017 г. и бр. 17, 77 и 83 от 2018 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 17а, ал. 3 след думите „в случаите на“ се добавя „изграждане на индустриални паркове по Закона за индустриалните паркове и“.

2. В чл. 23 се създава ал. 6:

„(6) Алинея 1 не се прилага при изграждане на индустриални паркове по Закона за индустриалните паркове.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13, като т. 2 се изменя така:

2. В чл. 23 се създава ал. 6:

„(6) При изграждане на индустриални паркове по Закона за индустриалните паркове ал. 1 не се прилага.“

§ 14. В Закона за горите (обн., ДВ, бр. 19 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 43 от 2011 г., бр. 38, 60, 82 и 102 от 2012 г., бр. 15, 27, 66 и 109 от 2013 г.,

бр. 28, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 60, 79 и 100 от 2015 г., бр. 13, 15, 57, 61 и 95 от 2016 г., бр. 13, 58 и 103 от 2017 г., бр. 17, 77 и 83 от 2018 г., бр. 1 и 17 от 2019 г. и бр. 21 от 2020 г.), в чл. 73, ал. 1, т. 5 след думите „както и“ се добавя „изграждане на индустриални паркове по смисъла на Закона за индустриалните паркове и“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

Създава се § 15:

„§ 15. В Закона за енергията от възобновяеми източници (обн., ДВ, бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 29 и 54 от 2012 г., бр. 15, 59, 68 и 109 от 2013 г., бр. 33 от 2014 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 65 от 2014 г.; изм., бр. 14, 17, 35, 56 и 100 от 2015 г., бр. 58 от 2017 г., бр. 38 и 91 от 2018 г., бр. 41 от 2019 г. и бр. 65 от 2020 г.) се правят следните изменения:

- 1. В чл. 6 т. 6 се отменя.*
- 2. В чл. 23 ал. 8, 9, 10 и 12 се отменят.*
- 3. В чл. 28, ал. 3 думите „за събраните суми по чл. 29, ал. 1 и за разходването им, както и информация“ се заличават.*
- 4. В чл. 29 се правят следните изменения:*
 - а) алинеи 1, 2, 3 и 4 се отменят;*
 - б) в ал. 8, изречение първо думите „някое от изискванията по ал. 1 и 5“ се заменят с „изискването по ал. 5“, а в изречение второ думите „В тези случаи“ се заменят с „В този случай“;*
 - в) в ал. 11 думите „ал. 1, 2, 3, 4 и 9“ се заменят с „ал. 9“.*
- 5. Член 62 се отменя.*

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде § 15:

§ 15. В Закона за енергията от възобновяеми източници (обн., ДВ, бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 29 и 54 от 2012 г., бр. 15, 59, 68 и 109 от 2013 г., бр. 33 от 2014 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 65 от 2014 г.; изм., бр. 14, 17, 35, 56 и 100 от 2015 г., бр. 58 от 2017 г., бр. 38 и 91 от 2018 г., бр. 41 от 2019 г. и бр. 65 от 2020 г.) се правят следните изменения:

- 1. В чл. 6 т. 6 се отменя.*
- 2. В чл. 23:*
 - а) алинеи 8, 9 и 10 се отменят.*
 - б) алинея 12 се отменя.*
- 3. В чл. 28, ал. 3 думите „за събраните суми по чл. 29, ал. 1 и за разходването им, както и информация“ се заличават.*
- 4. В чл. 29:*
 - а) алинеи 1, 2, 3 и 4 се отменят;*

- б) в ал. 8, изречение първо думите „някое от изискванията по ал. 1 и 5“ се заменят с „изискването по ал. 5“, а в изречение второ думите „В тези случаи“ се заменят с „В този случай“;
- в) в ал. 11 думите „ал. 1, 2, 3, 4 и 9“ се заменят с „ал. 9“.
5. Член 62 се отменя.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ:**

ПЕТЪР КЪНЕВ